

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.3.2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení (směrnice o
environmentálních tvrzeních)**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Komise v březnu 2022 navrhla aktualizovat spotřebitelské právo Unie, aby zajistila ochranu spotřebitelů a umožnila jim aktivně přispívat k ekologické transformaci¹. Tento návrh stanoví konkrétnější pravidla (*lex specialis*) a doplňuje navrhované změny směrnice o nekalých obchodních praktikách² (*lex generalis*). Oba návrhy se zaměřují na řešení společného souboru problémů prostřednictvím provádění různých prvků téhož balíčku upřednostňovaných politik, který byl určen v posouzení dopadů zveřejněném společně s iniciativou týkající se posilování postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci³.

1.1 Odůvodnění a cíle návrhu

• Úloha spotřebitelů při urychlování ekologické transformace

V Zelené dohodě pro Evropu⁴ se Komise zavázala zajistit, aby spotřebitelé měli možnost přijímat informovanější rozhodnutí a aktivně se podílet na ekologické transformaci. Zelená dohoda pro Evropu konkrétně stanoví závazek eliminovat falešná environmentální tvrzení tím, že zajistí, aby kupující dostávali spolehlivé, porovnatelné a ověřitelné informace, které jim umožní přijímat udržitelnější rozhodnutí a sníží riziko „lakování nazeleno“. Potřeba řešit „lakování nazeleno“ byla následně stanovena jako priorita v rámci Nového akčního plánu pro oběhové hospodářství⁵ i v rámci Nové agendy pro spotřebitele⁶. Nedávno přijatý Průmyslový plán Zelené dohody⁷ znovu zdůrazňuje potřebu umožnit spotřebitelům rozhodovat se na základě transparentních a spolehlivých informací o udržitelnosti, životnosti a uhlíkové stopě produktů a poukazuje na to, že transparentnost trhu je nástrojem usnadňujícím prosazení technologicky a environmentálně dokonalejších produktů s nulovými čistými emisemi.

Evropský parlament a Rada vyzvaly Komisi, aby zvážila další kroky v této oblasti. Rada v prosinci 2020 ve svých závěrech o zajištění oběhového a ekologického oživení⁸ ocenila záměr Komise zajistit, aby environmentální tvrzení byla podložena informacemi o dopadech na životní prostředí během životního cyklu produktů. Evropský parlament ve svém usnesení o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství⁹ rozhodně podpořil záměr Komise předložit návrhy na regulaci používání environmentálních tvrzení zavedením spolehlivých a harmonizovaných metod výpočtu pokrývajících celý hodnotový řetězec.

¹ Evropská komise, návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami a lepších informací, COM(2022) 143 final, k dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=CS>

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22) ve znění pozdějších změn.

³ SWD(2022) 85 final; [EUR-Lex - 52022SC0085 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/LEX-52022SC0085-EN-EUR-Lex)

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Zelená dohoda pro Evropu, COM(2019) 640.

⁵ COM(2020) 98 final, 11. března 2020.

⁶ COM(2020) 696 final, 13. listopadu 2020.

⁷ COM(2023) 62 final, 1. února 2023.

⁸ Závěry Rady, 14167/20.

⁹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. února 2021 o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství (2020/2077(INI)).

Spotřebitelé chtějí být lépe informováni o dopadech své spotřeby na životní prostředí a lépe se rozhodovat. Požadavky Konference o budoucnosti Evropy¹⁰ zahrnují výzvu k větší transparentnosti, pokud jde o udržitelnost a ekologickou stopu produktů, zejména v návrhu 5 o udržitelné spotřebě, balení a výrobě a návrhu 20 o definování norem v rámci EU i mimo ni v politikách v oblasti životního prostředí. Návrh týkající se environmentálních tvrzení je odpovědí Komise na tuto výzvu¹¹.

Dokončení legislativního rámce EU podporujícího udržitelnější spotřebu přispěje k dosažení cíle udržitelného rozvoje č. 12.6, kterým je povzbudit podniky, zejména velké a nadnárodní společnosti, aby přijaly udržitelné postupy a začlenily informace o udržitelnosti do svých pravidelných zpráv.

Další opatření EU v této oblasti budou mít pozitivní dopad i na globální hodnotové řetězce zahrnující výrobní postupy ve třetích zemích. V důsledku toho budou motivovat podniky ze třetích zemí, aby přispěly k ekologické transformaci, zejména podniky obchodující na vnitřním trhu EU. Taktéž bude podporována mnohostranná spolupráce se třetími zeměmi s cílem zajistit dobré porozumění novému regulačnímu rámci a jeho přínosům. Kapitoly o udržitelném rozvoji v dvoustranných obchodních dohodách EU a obchodních dohodách mezi regiony pak mohou vytvořit příležitosti pro spolupráci v souladu s celkovými cíli EU posílit rozměr udržitelnosti v unijní obchodní politice.

- **Překážky pro zvýšení potenciálu zelených trhů v EU prostřednictvím posílení postavení spotřebitelů**

Přestože jsou spotřebitelé ve svém každodenním životě ochotni přispívat k ekologičtějšímu a intenzivnějšímu oběhovému hospodářství¹², jejich aktivní a efektivní úloze v této ekologické transformaci brání překážky při rozhodování o environmentálně udržitelné spotřebě v místech prodeje, pozoruhodný nedostatek důvěry ve věrohodnost environmentálních tvrzení a rostoucí množství klamavých obchodních praktik v souvislosti s environmentální udržitelností produktů.

Z důkazů shromážděných na podporu posouzení dopadů³, které provází návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci a rovněž návrh týkající se environmentálních tvrzení, prostřednictvím počátečního posouzení dopadů¹³ a prostřednictvím veřejné konzultace¹⁴ a dodatečné veřejné konzultace provedené v roce 2020¹⁵ vyplývá, že v různých fázích spotřeby dochází ke klamavým praktikám, jako je „lakování nazeleno“ a nedostatečná transparentnost a důvěryhodnost environmentálních značek: ve fázích reklamy a nákupu nebo při používání produktů.

a) Spotřebitelé se setkávají s nejasnými nebo nedostatečně doloženými environmentálními tvrzeními („lakování nazeleno“)

Návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci definuje *environmentální tvrzení* jako jakékoli sdělení nebo znázornění, které není povinné podle práva

¹⁰ [Konference o budoucnosti Evropy, Zpráva o konečném výsledku, květen 2022](#)

¹¹ COM(2022) 404 final.

¹² Evropská komise, *Behavioural Study on Consumers' engagement in the circular economy* (Behaviorální studie účasti spotřebitelů v oběhovém hospodářství), 2018, s. 10.

¹³ Evropská komise, Počáteční posouzení dopadů: Posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, 2020.

¹⁴ Shrnutí otevřené veřejné konzultace je k dispozici na internetových stránkách Evropské komise „Podělte se o svůj názor“: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Spotrebitelska-politika-posileni-ulohy-spotrebitelu-v-ekologicke-transformaci_cs

¹⁵ [Zdůvodňování tvrzení o environmentální výkonnosti výrobků a podniků \(europa.eu\)](#)

Unie ani vnitrostátního práva, včetně textového, obrazového, grafického nebo symbolického znázornění v jakékoli formě, včetně štítků, obchodních značek, názvů společností nebo názvů produktů, v souvislosti s obchodním sdělením, které uvádí nebo naznačuje, že produkt nebo obchodník mají pozitivní nebo žádný dopad na životní prostředí nebo na životní prostředí působí méně škodlivě než jiné produkty nebo obchodníci, nebo že v průběhu času svůj dopad zlepšili¹.

Komise provedla dvě inventury environmentálních tvrzení: jednu v roce 2014¹⁶ a druhou v roce 2020¹⁷. Dané studie zkoumaly vzorek 150 environmentálních tvrzení u široké škály produktů z hlediska následujících zásad směrnice o nekalých obchodních praktikách²: jasnost, jednoznačnost, správnost a ověřitelnost. Studie z roku 2020 zjistila, že **značná část environmentálních tvrzení (53,3 %) napříč EU a u široké škály kategorií produktů poskytuje nejasné, zavádějící nebo nepodložené informace** o environmentálních vlastnostech. Inventura environmentálních tvrzení z roku 2020 rovněž analyzovala jejich doložení, přičemž se zaměřila na jasnost, správnost a míru podložení ověřitelnými důkazy. Analýza zjistila, že **40 % tvrzení nebylo doložených**.

Tyto výsledky potvrdila i kontrolní akce provedená orgány příslušnými pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele v listopadu 2020¹⁸. Orgány měly za to, že **ve více než polovině případů (57,5 %) z 344 posuzovaných tvrzení o udržitelnosti obchodník neposkytl dostatečné údaje umožňující posoudit správnost tvrzení**. V mnoha případech měly úřady potíže zjistit, zda se tvrzení týká celého produktu, nebo pouze jedné z jeho součástí (50 %), zda se vztahuje na celý podnik, nebo pouze na některé produkty (36 %), a které fáze životního cyklu produktů se týká (75 %)¹⁹.

Většina oslovených zúčastněných stran se navíc shodla na tom, že „**lakování nazeleno**“ je **problém**, s výraznou výjimkou zástupců průmyslu. Více než polovina stran se setkala se zavádějícími tvrzeními a vyjádřila menší důvěru v environmentální tvrzení a loga spravovaná společnostmi nebo soukromými subjekty¹⁹. Většina respondentů cílených konzultací navíc uvedla, že spotřebitelé nemají dostatečné povědomí o dopadech produktů na životní prostředí, protože tyto informace nejsou poskytovány nebo nejsou dostupné²⁰.

Důvěra spotřebitelů v environmentální tvrzení je obecně poměrně nízká. Během otevřené veřejné konzultace v roce 2020¹⁵ široká veřejnost nesouhlasila s tvrzením, že důvěřuje environmentálním tvrzením o výrobcích (1,57/4,00)²¹. Úroveň důvěry byla vyšší u tvrzení o obchodnících²², ale stále nízká (2,25/4,00).

b) Spotřebitelé se setkávají s používáním označení udržitelnosti, která nejsou vždy transparentní a důvěryhodná

¹⁶ [Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products](#) (Studie spotřebitelského trhu zaměřená na environmentální tvrzení u nepotravinářských výrobků), Evropská komise, 2014.

¹⁷ *Environmental claims in the EU: Inventory and reliability assessment* (Environmentální tvrzení v EU: Inventura a posouzení spolehlivosti), závěrečná zpráva, Evropská komise, 2020. K dispozici na adrese https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip

¹⁸ 2020 – kontrolní akce zaměřená na zavádějící tvrzení o udržitelnosti, [Sweeps \(europa.eu\)](#)

¹⁹ Kontrola internetových stránek kvůli problému klamavé ekologické reklamy neboli tzv. „lakování nazeleno“: polovina environmentálních tvrzení nepodložena důkazy, k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/ip_21_269

²⁰ SWD(2022) 85 final, příloha 2, s. 66.

²¹ Odpovědi na Likertově škále 1–5. Tyto odpovědi byly převedeny na body s cílem napomoci konzistentní prezentaci a dobře vyjádřit míru shody. odpovědi „nevím“ obdržely 0 bodů, odpovědi „vůbec se nezajímám“ nebo „vůbec neplatí“ 1 bod – na druhém konci škály odpovědi „velmi se zajímám“ nebo „vždy“ obdržely 4 body.

²² Tvrzením o obchodnících se rozumí jakékoli tvrzení, které obchodník předkládá o sobě jako organizaci, na rozdíl od tvrzení, které obchodník předkládá o některém ze svých produktů (zboží nebo službách).

Environmentální značky jsou podmnožinou environmentálních tvrzení. Tyto značky mají podobu značky důvěry, značky kvality nebo rovnocenné značky, která odlišuje a propaguje produkt/postup nebo podnik s ohledem na jeho environmentální aspekty. Tyto značky jsou někdy založeny na systémech certifikace (systémech environmentálního značení), které potvrzují, že produkt/postup nebo podnik splňuje požadavky stanovené tímto systémem, a sledují jejich dodržování.

Environmentální značky existující na vnitřním trhu EU vykazují různé úrovně robustnosti, dohledu a transparentnosti, tj. různé modely řízení. Očekává se, že další zmatek bude způsoben rostoucím počtem ekoznaček, které se týkají různých aspektů, používají různé operativní přístupy a podléhají různým úrovním kontroly (např. otevřenost postupu jejich vyvíjení nebo úroveň a nezávislost auditu a ověřování)²³.

V přípravné studii, jejímž cílem bylo shromáždit důkazy o způsobech, jak spotřebitelům umožnit, aby se aktivně podíleli na ekologické transformaci²⁴, se v rámci hodnocení 232 aktivních ekoznaček v EU zkoumaly také hlediska jejich ověřování a certifikace a dospělo se k závěru, že téměř **polovina značek má nedostatečné ověření nebo se vůbec neověřuje**. Spotřebitelé si navíc nejsou vědomi rozdílu mezi značkami, které se řídí systémy certifikace třetích stran, a značkami založenými na „autocertifikaci“, tj. neověřenými žádnou třetí stranou.

V rámci konzultací k počátečnímu posouzení dopadů²⁴ a během cílených konzultací **označily** zúčastněné strany z většiny skupin zúčastněných stran **za důležitý a přetrvávající problém v celé EU také zmnožování označení a log udržitelnosti**. Podobně v otevřené veřejné konzultaci více než čtvrtina (27 %) účastníků označila „**zmnožování a/nebo nedostatečnou transparentnost/srozumitelnost/spolehlivost log/označení udržitelnosti na výrobcích a službách**“ za **významnou překážku** posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci¹⁵.

Zmnožování označení v kombinaci s jejich různými modely řízení znamená, že výrobci a maloobchodníci mohou při výběru konkrétního označení udržitelnosti uplatňovat různé strategie. Velmi často se pak také stává, že společnosti uvádějí různá označení, kterými dosvědčují udržitelnost svých produktů. „**Zmnožování a/nebo nedostatečnou transparentnost/srozumitelnost/spolehlivost log/označení udržitelnosti**“ **označilo za překážku¹⁵ celkem 34 % podniků**. Podniky, které se snaží dodržovat nebo rozvíjet spolehlivé systémy environmentálního značení, jsou vskutku znevýhodněny oproti podnikům, které používají nespolehlivé environmentální značky, protože spotřebitelé často nerozeznají rozdíl. Tento problém se ještě prohloubil v důsledku rychlého vzniku řady (soukromých/dobrovolných) systémů značení na úrovni členských států, což **spotřebitelům stále více ztěžuje srovnatelnost jednotlivých produktů**.

Zpětná vazba od zúčastněných stran ukazuje, že obzvláště **silnou podporu mají opatření EU**, která by mohla zajistit společný přístup k poskytování informací o udržitelnosti spotřebitelům, **posílit rovné podmínky pro podniky** a omezit zmnožování označení a klamavých environmentálních tvrzení na jednotném trhu¹⁴.

Společnosti, které nabízejí skutečně udržitelné produkty, jsou znevýhodněny oproti těm, které je nenabízejí. Hrozí jim také zbytečně vysoké náklady na dodržování předpisů v

²³ Přípravná studie s cílem shromáždit důkazy o způsobech, jak spotřebitelům umožnit, aby se aktivně podíleli na ekologické transformaci, říjen 2021. K dispozici na adrese: [Návrh směrnice o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci a příloha \(europa.eu\)](#)

²⁴ Evropská komise, Počáteční posouzení dopadů: Posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, 2020 – přehled konzultací v příloze 2 posouzení dopadů, strana 69.

souvislosti s tím, jak země EU začínají zavádět různá vnitrostátní řešení výše popsaných problémů²⁵.

1.2 Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

• Iniciativa EU na posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci

Směrnice o nekalých obchodních praktikách upravuje klamavé praktiky a klamavá opomenutí obecnými ustanoveními, která lze použít na environmentální tvrzení v transakcích mezi podnikateli a spotřebiteli, pokud negativně ovlivňují rozhodování spotřebitelů o transakci. Vyzývá orgány členských států odpovědné za ochranu spotřebitele, aby tyto praktiky posuzovaly případ od případu na základě testu rozhodování o obchodní transakci (posuzování jednotlivých případů)²⁶. Zavádí také černou listinu obchodních praktik²⁷, které se považují za nekalé za všech okolností, aniž by bylo nutné posuzovat každý případ jednotlivě. Nesoulad s požadavky směrnice sleduje spotřebitel, který podává reklamaci, nebo příslušný orgán jednající z vlastního podnětu.

Návrh na změnu směrnice o nekalých obchodních praktikách¹ částečně řeší problémy uvedené v oddíle 1.1 („lakování nazeleno“ a netransparentní označení udržitelnosti). Provádí řadu opatření, která se týkají environmentálních tvrzení a vyplývají z upřednostňovaných možností politiky, včetně těchto:

- 1) Seznam **znaků produktů, u nichž by obchodník neměl spotřebitele uvést v omyl**, uvedený v čl. 6 odst. 1 směrnice 2005/29/ES se mění tak, aby zahrnoval „**dopad na životní prostředí** nebo sociální dopad“, „trvanlivost“ a „opravitelnost“.
- 2) Seznam **jednání, která se považují za klamavá**, pokud vedou nebo mohou vést k tomu, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil, v čl. 6 odst. 2 směrnice 2005/29/ES, se mění tak, aby zahrnoval „*uvedení environmentálního tvrzení, které se týká budoucího vlivu na životní prostředí bez jasných, objektivních a ověřitelných závazků a cílů a bez nezávislého systému monitorování*“.
- 3) Seznam **obchodních praktik, jež jsou považovány za nekalé za všech okolností**, uvedený v příloze I směrnice 2005/29/ES je rozšířen o čtyři praktiky spojené s „lakováním nazeleno“:
 - Uvedení označení udržitelnosti, které se nezakládá na systému certifikace ani není zavedeno orgány veřejné správy.
 - Uvedení obecného environmentálního tvrzení, u něž obchodník není schopen prokázat uznaný vynikající environmentální profil relevantní pro dané tvrzení.
 - Uvedení environmentálního tvrzení o celém produktu, pokud se týká pouze určitého aspektu produktu.

²⁵ Více informací o důsledcích těchto problémů pro spotřebitelský trh a životní prostředí je uvedeno v příloze 12 dokumentu SWD(2022) 85 final.

²⁶ Články 6 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

²⁷ Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

- Prezentace požadavků uložených právními předpisy pro všechny produkty v příslušné kategorii produktů na trhu Unie jako charakteristického rysu nabídky obchodníka.

Návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci se tak obecněji zabývá širokou škálou praktik, produktů a způsobů prodeje. Poskytuje důležité záruky na ochranu spotřebitelů před klamavými environmentálními tvrzeními a nespolehlivými označeními.

- **Další akty EU podporující udržitelnou spotřebu poskytováním environmentálních informací**

Vedle rámce ochrany spotřebitele stojí stávající legislativní rámec EU, který se zabývá poskytováním environmentálních informací, stanoví metodické požadavky na měření a výpočet dopadů na životní prostředí, jako jsou metodiky EU pro certifikaci pohlcování uhlíku vypracované podle nařízení o certifikaci pohlcování uhlíku²⁸ (jakmile bude přijato), nebo na informace a značky týkající se environmentálních dopadů, aspektů nebo profilu produktu nebo obchodníka. Například směrnice o ekodesignu²⁹ stanoví rámec pro určení závazných požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie s cílem podpořit jejich energetickou účinnost a oběhový design a podpořit nové obchodní modely. Komise rovněž v březnu 2022 přijala návrh nového nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků³⁰ s cílem výrazně zlepšit oběhovost, energetickou účinnost, dopady na životní prostředí a další aspekty environmentální udržitelnosti pro konkrétní prioritní skupiny produktů. Nové nařízení umožní určit požadavky na environmentální profil a informace u téměř všech kategorií fyzických produktů uváděných na trh EU. V rámci akčního plánu pro oběhové hospodářství a výrobkové politiky zahrnují některé další návrhy Komise požadavky na informace, například v navrhovaných nařízeních o uvádění stavebních výrobků na trh³¹ a o bateriích a odpadních bateriích³².

Kromě toho existují právní akty týkající se označení vytvořených na úrovni EU, a to jak povinných, tak dobrovolných, jako je například ekoznačka EU. Ekoznačka EU, která byla zavedena v roce 1992, je oficiální dobrovolná značka pro vynikající ekologické vlastnosti produktů v EU, které vykazují špičkové výsledky. Nařízení o ekoznačce EU³³ stanoví pravidla pro zřízení a uplatňování tohoto dobrovolného systému. Mezi další související právní předpisy EU týkající se označování patří systém pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS)³⁴, nařízení o značce ekologického zemědělství³⁵, nařízení o označování energetickými štítky³⁶ a označení CE³⁷.

²⁸ COM(2022) 672 final.

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, L 285/10.

³⁰ COM(2022) 142 final.

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

³² COM(2020) 798 final.

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1).

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

• **Doplnění souboru pravidel EU pro environmentální tvrzení**

Pro další řešení zjištěného problému „lakování nazeleno“ a nespolehlivých environmentálních značek by stávající rámec mohl využít konkrétnější požadavky na neregulovaná tvrzení, ať už ve vztahu ke konkrétním skupinám produktů, konkrétním odvětvím nebo konkrétním dopadům na životní prostředí či environmentálním aspektům. **Tento návrh týkající se dokládání a sdělování environmentálních tvrzení doplňuje jako *lex specialis* stávající soubor pravidel EU o ochraně spotřebitele.** Návrh umožní plně provést upřednostňované možnosti politiky stanovené v posouzení dopadů, jak je popsáno v oddíle 3.2.

Hlavní cíle návrhu týkajícího se environmentálních tvrzení jsou tedy tyto:

- zvýšit úroveň ochrany životního prostředí a přispět k urychlení ekologické transformace na oběhové, čisté a klimaticky neutrální hospodářství v EU,
- chránit spotřebitele a společnosti před „lakováním nazeleno“ a umožnit spotřebitelům přispět k urychlení ekologické transformace tím, že budou činit informovaná nákupní rozhodnutí na základě důvěryhodných environmentálních tvrzení a značek,
- zlepšit právní jistotu, pokud jde o environmentální tvrzení a rovné podmínky na vnitřním trhu, podpořit konkurenceschopnost hospodářských subjektů, které se snaží zvýšit environmentální udržitelnost svých produktů a činností, a vytvořit možnosti úspor nákladů pro subjekty tohoto druhu obchodující přes hranice.

Oblast působnosti tohoto návrhu, který je *lex specialis*, je sladěna s odpovídajícím *lex generalis*. Revidovaná směrnice o nekalých obchodních praktikách se vztahuje na všechny dobrovolné obchodní praktiky vůči spotřebiteli před, během a po obchodní transakci týkající se produktu. Oblast působnosti tohoto návrhu pokrývá dokládání a sdělování **dobrovolných environmentálních tvrzení**.

Také návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci se zabývá označeními udržitelnosti, která pokrývají *environmentální* či *sociální aspekty nebo obojí*. Tento návrh se však omezuje pouze na **environmentální značky**, tj. značky, které pokrývají převážně *environmentální* aspekty produktu nebo obchodníka.

Jak již bylo uvedeno, návrh týkající se environmentálních tvrzení má sloužit **jako záchranná síť pro všechna odvětví, v nichž environmentální tvrzení nebo označení nejsou na úrovni EU regulována. Jeho cílem není měnit stávající ani budoucí odvětvová pravidla.** Naopak, požadavky na hodnocení a sdělování stanovené v jiných právních předpisech Unie budou mít přednost před požadavky stanovenými v návrhu, a proto by se měly k dokládání a sdělování environmentálních tvrzení v těchto specifických oblastech používat.

1.3 Soulad s ostatními politikami Unie

Návrh týkající se environmentálních tvrzení podporuje cíle Zelené dohody pro Evropu a přispívá k řešení trojí krize, kterou představuje změna klimatu, znečištění a ztráta biologické rozmanitosti. Přispívá k boji proti „lakování nazeleno“, který byl označen za prioritu v novém akčním plánu Komise pro oběhové hospodářství⁵ a v Nové agendě pro spotřebitele⁶. Návrh rovněž posílí zastřešující strategie, jako je akční plán pro nulové znečištění³⁸ nebo Strategie v

³⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (přepřacované znění) (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

³⁸ https://environment.ec.europa.eu/strategy/zero-pollution-action-plan_cs

oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030³⁹, a doplní strategie zaměřené na konkrétní odvětví, jako je strategie „Od zemědělců ke spotřebitelům“⁴⁰, nebo na problémy, jako jsou výzvy ke zlepšení účinnosti využívání vody a jejího opětovného využívání ve Strategii EU pro přizpůsobení se změně klimatu⁴¹.

Jak bylo popsáno, tento návrh směrnice o environmentálních tvrzeních a návrh, kterým se mění směrnice o nekalých obchodních praktikách, společně vytvářejí soudržný politický rámec, který má Unii pomoci při ekologické transformaci tím, že změní vzorec spotřeby tak, aby byly udržitelnější. Cílem návrhů je přispět k ekologičtějšímu vnitřnímu trhu podporou snižování environmentální stopy produktů spotřebovávaných v Unii. Přispějí také k dosažení cíle evropského právního rámce pro klima, kterým je dosažení rovnováhy mezi emisemi skleníkových plynů a jejich pohlcováním v Unii nejpozději do roku 2050, a to řešením tvrzení souvisejících se snižováním emisí skleníkových plynů a klimatickou neutralitou.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1 Právní základ

Tento návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který se vztahuje na opatření, jejichž cílem je vytvořit nebo zajistit fungování vnitřního trhu, přičemž základem je vysoká úroveň ochrany životního prostředí.

Různé požadavky ukládané vnitrostátními právními předpisy nebo soukromými iniciativami, které upravují environmentální tvrzení, vytvářejí pro podniky při přeshraničním obchodování zbytečnou zátěž, protože v každé zemi musí splňovat jiné požadavky. To ovlivňuje jejich schopnost působit na vnitřním trhu a využívat jeho výhod. Zároveň mají účastníci trhu potíže s identifikací spolehlivých environmentálních tvrzení a s optimálním rozhodováním o nákupu na vnitřním trhu.

Cílem návrhu je proto zajistit fungování vnitřního trhu pro hospodářské subjekty působící na vnitřním trhu a spotřebitele, kteří se spoléhají na environmentální tvrzení. Opatření navrhovaná v této směrnici zvýší úroveň ochrany životního prostředí a zároveň povedou k další harmonizaci, pokud jde o regulaci environmentálních tvrzení, a zabránila by roztržitému trhu v důsledku rozdílných vnitrostátních přístupů, které byly nebo by byly zavedeny při absenci pravidel na úrovni EU.

Rozměr vnitřního trhu pro dosažení cíle v oblasti životního prostředí je převažující, a proto je článek 114 i nadále vhodným právním základem.

2.2 Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Zavedení společného souboru pravidel v rámci vnitřního trhu EU má zásadní význam pro zajištění rovných podmínek pro hospodářské subjekty. Pokud by členské státy postupovaly individuálně, úroveň ochrany životního prostředí by zůstala neoptimální a hrozilo by, že by se používaly různé konkurenční systémy založené na různých metodách přístupu.

Návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci neupřesňuje, co by měly společnosti udělat, aby svá environmentální tvrzení patřičně doložily. Důsledkem toho mohou být výrazně odlišné přístupy k dokládání tvrzení v rámci EU. To by vedlo k roztržitému vnitřnímu trhu, neboť by byly narušeny podmínky hospodářské soutěže a při každém překročení vnitřních hranic by bylo nutné tvrzení změnit nebo upravit.

³⁹ COM(2020) 380 final.

⁴⁰ [COM\(2020\) 381 final](#).

⁴¹ COM(2021) 82.

To zase přináší právní nejistotu, zvyšuje náklady na dodržování předpisů, posiluje nekalou soutěž na jednotném trhu a narušuje účinné fungování trhu.

Evropská unie má dobré předpoklady k tomu, aby podporovala další harmonizaci metodických požadavků na posuzování dopadů produktů, služeb a organizací na životní prostředí na celém jednotném trhu, přičemž se může opřít o zkušenosti členských států a soukromé iniciativy v této oblasti. **Evropská unie může zajistit významnou přidanou hodnotu** a další koordinace by přinesla vládám i soukromému sektoru úspory nákladů.

Zpětná vazba od zúčastněných stran ukazuje obzvláště silnou podporu opatřením EU, která by mohla zavést **společný přístup** k poskytování informací o udržitelnosti spotřebitelům a **omezit množování označení a klamavých environmentálních tvrzení**. Pokud by členské státy jednaly samostatně a bez průvodního rámce, silně by hrozilo, že vznikne mnoho různých vzájemně si konkurujících systémů, což by vedlo k roztříštěnosti vnitřního trhu, zejména v oblasti přeshraničních služeb (například digitálních služeb).

Opatření EU je oprávněné a nezbytné, protože harmonizovaný a dobře fungující vnitřní trh EU, pokud jde o environmentální tvrzení, by zvýšil úroveň ochrany životního prostředí a vytvořil rovné podmínky pro podniky působící v EU. Návrh rovněž zmírňuje obtíže, s nimiž se vnitrostátní orgány potýkají při vynucování stávajících ustanovení směrnice o nekalých obchodních praktikách, která jsou založena na zásadách, v tak složitých oblastech, jako jsou klamavá environmentální tvrzení. Další koordinace na úrovni EU přináší úspory nákladů vládám i dotčeným soukromým subjektům a posiluje vliv na související globální procesy, včetně globálních hodnotových řetězců.

2.3 Proporcionalita

Opatření v návrhu nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k tomu, aby spotřebitelé mohli činit informovaná nákupní rozhodnutí, a k podpoře udržitelné spotřeby na základě spolehlivých a ověřených informací.

Priměřenost obecných kritérií ve vztahu k environmentálním tvrzením používaným při uvádění na trh vůči spotřebitelům je zajištěna zavedením jednotných požadavků, které by společnosti měly při uvádění takových tvrzení dodržovat. Tento návrh nevyžaduje žádnou konkrétní metodu posuzování k doložení konkrétních environmentálních tvrzení a opírá se o obecné požadavky, které generují spolehlivé informace pro spotřebitele. Návrh rovněž poskytne příslušným vnitrostátním orgánům jednotná kritéria. **To jim pomůže posoudit poctivost jakéhokoli environmentálního tvrzení, zajistí vysokou míru právní jistoty a usnadní činnosti v oblasti vynucování práva.** Je také výsledkem důkladného zvážení podnětů zúčastněných stran, zejména podniků, včetně malých a středních podniků.

Priměřenost požadavků na environmentální značky se týká poctivosti jejich zobrazování při prodeji spotřebitelům. Je dán pouze omezený počet jednotných požadavků, které mají zajistit transparentnost a důvěryhodnost těchto značek vůči uživatelům. Tyto jednotné požadavky zajišťují, aby subjekty, které environmentální značky provozují, ani společnosti, které o tyto značky žádají, nebyly vystaveny nepřiměřeným nákladům. Zároveň zajistí vysokou míru právní jistoty pro společnosti. Tím, že příslušným vnitrostátním orgánům poskytne jednotná kritéria pro posouzení poctivosti při používání jakékoli environmentální značky, usnadní toto opatření také činnosti v oblasti vymáhání práva a zajistí vysokou úroveň ochrany spotřebitele.

2.4 Volba nástroje

Návrh je samostatným právním nástrojem, který by neměnil stávající právní předpisy. Stanoví rámec pro dokládání dobrovolných environmentálních tvrzení. Vzhledem k tomu, že cílem je

zajistit ochranu spotřebitele v oblasti regulované směrnicemi, zapadá tato právní forma lépe do stávajících unijních a vnitrostátních právních rámců a vynucovacích mechanismů zavedených členskými státy. Proto se má za to, že nejvhodnějším nástrojem je směrnice.

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ, SOULAD SE ZÁSADAMI ZLEPŠOVÁNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY A ZÁKLADNÍMI PRÁVY

3.1 Konzultace se zúčastněnými stranami

Při přípravě tohoto návrhu konzultovala Komise zúčastněné strany prostřednictvím:

- několika veřejných konzultací v souvislosti s návrhem týkajícím se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci¹⁵⁴²,
- veřejné konzultace k rámci výrobní politiky pro oběhové hospodářství, kde byla jedna část věnována potenciálním budoucím možnostem politiky na základě metod environmentální stopy (od 29. listopadu 2018 do 24. ledna 2019)⁴³. Někteří z 291 respondentů uvedli, že by společnosti měly mít možnost svobodně si zvolit způsob generování environmentálních informací za předpokladu, že splní minimální kritéria, aby nedocházelo k „lakování nazeleno“. Respondenti také zdůraznili potřebu flexibility, pokud jde o prostředek sdělování: nemělo by být povinné k poskytování informací používat štítek nebo QR kód, protože typ informací a úroveň podrobnosti mohou záviset na cílové skupině. Respondenti rovněž zdůraznili, že je potřeba, aby Evropská komise nabízela malým a středním podnikům nástroje nebo podporu provádění,
- cílené online konzultace, do které se zapojily klíčové zúčastněné strany, v souvislosti s metodami environmentální stopy (od 12. listopadu 2018 do 18. prosince 2018) se 124 respondenty⁴⁴,
- otevřené veřejné konzultace k iniciativě týkající se environmentálních tvrzení, která probíhala od 27. srpna do 3. prosince 2020 a v jejímž rámci bylo předloženo 362 příspěvků¹⁶.
 - Někteří *hospodářská sdružení* navrhla využití nezávislých certifikačních/ověřovacích organizací, které pracují v souladu s normou ISO 14025.
 - *Velké společnosti* zdůraznily, že rámec EU by měl umožnit flexibilitu, pokud jde o prostředek sdělování používaný k předkládání tvrzení.
 - *Nevládní organizace zabývající se ochranou životního prostředí* se vyjádřily, že jednotné environmentální hodnocení by v žádném případě nemělo sloužit k zastírání kompromisů a je třeba se mu vyhnout.
 - *Spotřebitelské nevládní organizace* rovněž uvedly, že environmentální tvrzení lze doložit stávajícími nástroji, jako jsou ekoznačky typu 1, Eco Lighthouse, EMAS a ISO 14001.

⁴² Přehled všech konzultací provedených v souvislosti s posouzením dopadů je uveden v příloze 2 dokumentu COM(2022) 85 final.

⁴³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_cs

⁴⁴ https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf

- Několik zástupců *orgánů veřejné správy* se domnívalo, že by mělo být možné tvrzení dokládat „oficiálními“ ekoznačkami, jako jsou Nordic Swan a ekoznačka EU. Orgány veřejné správy mírně upřednostňují nezávislou certifikaci a ověřování.
- Pokud jde o *občany*, upřednostňovanou možností je nezávislá certifikace/ověřování akreditovanými organizacemi.

Seminář pro zúčastněné strany s několika zasedáními v listopadu 2020 věnovaný celkové zpětné vazbě a zpětné vazbě k možnostem sdělování, praktickým problémům pro společnosti při dokládání environmentálních tvrzení, spolehlivosti informací a důsledkům pro ekoznačky; s průměrnou účastí 200 zúčastněných stran na jedno zasedání⁴⁵. Semináře potvrdily, že je třeba se „lakováním nazeleno“ zabývat a že je zapotřebí harmonizovaný přístup na úrovni EU. Několik zúčastněných stran uvedlo, že je třeba nadále používat ekoznačku EU a další spolehlivé ekoznačky typu I.

3.2 Posouzení dopadů

3.2.1 Definice problému a upřednostňovaná možnost politiky

Tento návrh vychází z posouzení dopadů zveřejněného spolu s návrhem Komise týkajícím se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci⁴⁶. Výbor Komise pro kontrolu regulace vydal dne 5. února 2021 nejprve záporné stanovisko s obsáhlými připomínkami. Po významné revizi původního návrhu vydal výbor 17. září 2021 kladné stanovisko s dalšími připomínkami⁴⁷. Příloha I posouzení dopadů vysvětluje, jak byly připomínky výboru vyřešeny.

Posouzení dopadů vymezuje dva problémy rozdělené do několika dílčích problémů. Tento návrh se zaměřuje na jeden z těchto dvou problémů a dva dílčí problémy.

Problém 2: Spotřebitelé čelí klamavým obchodním praktikám v souvislosti s udržitelností produktů.

Dílčí problém 2.2: Spotřebitelé se setkávají s tím, že společnosti uvádějí nejasná nebo nedostatečně doložená environmentální tvrzení („lakování nazeleno“).

Dílčí problém 2.3: Spotřebitelé se setkávají s označeními udržitelnosti, která nejsou vždy transparentní nebo důvěryhodná⁴⁸.

U každého jednotlivého dílčího problému byla zvažována řada možností politiky. Směrnice o nekalých obchodních praktikách a její novela mají působit jako *lex generalis*. Proto bylo rozhodnuto, že některé prvky upřednostňovaných možností politiky vybraných v posouzení dopadů k řešení dílčího problému 2.2 a dílčího problému 2.3 nebudou provedeny prostřednictvím iniciativy posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, ale prostřednictvím specializovaného a doplňkového *lex specialis*, návrhu o environmentálních tvrzeních.

⁴⁵ Další informace jsou k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm

⁴⁶ SWD(2022) 85 final.

⁴⁷ SEC(2022) 165.

⁴⁸ Tento návrh se nezaměřuje na digitální informační nástroje, kterými se zabývá návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci.

Na základě multikriteriální analýzy (doplněné o analýzu nákladů a přínosů) a kvalitativního posouzení přiměřenosti různých zvažovaných možností byla navržena kombinace dvou upřednostňovaných možností politiky⁴⁹, která by tyto problémy řešila:

1) Zákaz environmentálních tvrzení, která nesplňují minimální soubor kritérií⁵⁰ (řešení dílčího problému 2.2)

Upřednostňovaná možnost by zajistila ochranu spotřebitelů před „lakováním nazeleno“, neboť subjekty, které taková tvrzení uvedou, budou muset splnit určitý standard. Rovněž by usnadnila vymáhání práva ze strany orgánů odpovědných za ochranu spotřebitele.

2) Zákaz označení udržitelnosti, která nesplňují minimální požadavky na transparentnost a důvěryhodnost⁵¹ (řešení dílčího problému 2.3)

Upřednostňovaná možnost by zajistila ochranu spotřebitelů před tím, aby byli těmito označeními a nástroji uváděni v omyl.

V průběhu přípravy předmětné iniciativy byla dále identifikována následující dodatečná opatření ke zvýšení účelnosti a účinnosti pravidel EU v oblasti environmentálních tvrzení:

- **zavedení ověřovacího mechanismu**, který by usnadnil provádění a vynucování, pokud jde o zajištění toho, aby byla dodržována minimální kritéria pro dokládání tvrzení, aby byly na trhu EU vytvořeny rovné podmínky a aby společnosti působící na jednotném trhu disponovaly větší právní jistotou a čelily menší zátěži,
- **používání souhrnného bodového hodnocení dopadů na životní prostředí**, které by bylo **omezeno** pouze na environmentální tvrzení (včetně označení) stanovená **na úrovni EU**, s cílem zajistit **implementaci** poznatků získaných při práci na společné standardizované metodě na úrovni EU (viz rámeček níže),
- možnost **vyloučit mikropodniky** z požadavků na dokládání a souvisejících pravidel pro sdělování, aby se zabránilo nepřiměřeným dopadům na nejmenší obchodníky,
- **účinně omezit zmnožování environmentálních značek** a zaměřit úsilí na zvýšení využívání stávajících veřejných systémů a na vypracování požadavků na označování na úrovni EU pro jednotný trh,
 - vytváření nových soukromých systémů by měly schvalovat pouze členské státy, a to pouze v případě, že přinášejí přidanou hodnotu, a
 - vytváření nových veřejných systémů na vnitrostátní nebo regionální úrovni by mělo být zakázáno. Nové veřejné systémy by měly být vytvářeny pouze na úrovni EU.

Poznátky získané při práci na standardní metodice k dokládání tvrzení o dopadech na životní prostředí

Evropská komise při přípravě iniciativy týkající se environmentálních tvrzení původně zahájila práce a konzultace k možnosti spočívající v používání *standardní metodiky* k dokládání environmentálních tvrzení. Rozsah této práce se zaměřil na využití unijních metod environmentální stopy produktů a organizací k dokládání environmentálních tvrzení. V

⁴⁹ SWD(2022) 85 final, oddíl 7: Upřednostňované možnosti politiky, s. 59.

⁵⁰ SWD(2022) 85 final, s. 29.

⁵¹ SWD(2022) 85 final, s. 31.

závislosti na kategorii produktu umožňují tyto metody⁵² měřit environmentální profil produktu nebo organizace v celém hodnotovém řetězci, od těžby surovin až po konec životnosti. Cílem metod environmentální stopy je poskytnout robustní a význačné metodiky vyvinuté zcela transparentně ve spolupráci se zúčastněnými stranami a na základě vědeckých důkazů.

V rámci přípravných prací Komise zvažovala jako jednu z těchto možností zavedení právního rámce EU, který by vyžadoval, aby společnosti, které uvádějí tvrzení týkající se dopadů, na něž se vztahují metody stanovení environmentální stopy⁵³, daná tvrzení prostřednictvím uvedených metod doložily. Nicméně i když metody stanovení environmentální stopy pomáhají podnikům určit oblasti, v nichž by měly zlepšit svůj dopad na životní prostředí a environmentální profil, a mohou dostatečně doložit některá tvrzení o několika kategoriích produktů, nepokrývají zatím všechny relevantní kategorie dopadu pro všechny typy produktů (např. v případě mořského rybolovu – udržitelnost cílové rybí populace; v případě potravin a zemědělských produktů – biologická rozmanitost a ochrana přírody na úrovni zemědělských podniků, jakož i různé zemědělské postupy, v případě textilních výrobků – uvolňování mikroplastů), a proto mohou v kontextu environmentálních tvrzení poskytnout pouze neúplný obraz o environmentální způsobilosti produktu. Kromě toho se mnoho environmentálních tvrzení týká také environmentálních aspektů (např. trvanlivosti, opětovné použitelnosti, opravitelnosti, recyklovatelnosti, recyklovaného obsahu, použití přírodního obsahu), pro které nejsou metody stanovení environmentální stopy jako jediná metoda doložení vhodné. Řešení velmi rozsáhlé a rychle se měnící oblasti environmentálních tvrzení pomocí jediné metody má svá omezení. Předepsání jediné metody, jako je environmentální stopa, coby standardní metodiky k dokládání všech environmentálních tvrzení by nebylo vhodné a představovalo by riziko, že společnosti nebudou v souvislosti se svými produkty nebo činnostmi schopny informovat o relevantních environmentálních aspektech nebo profilech.

Z těchto důvodů a na základě výsledků konzultace, interního posouzení důsledků co do zátěže pro společnosti a dalších výměn názorů se zúčastněnými stranami nebyla možnost používat *jednu standardní metodiku* k dokládání environmentálních tvrzení dále uvažována. Místo toho byl za vhodný považován pružnější přístup založený na upřednostňované možnosti politiky z posouzení dopadů vypracovaného pro iniciativu týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci.

3.2.2 Dopady upřednostňované možnosti politiky

Upřednostňovaná možnost politiky, která vyplynula z analýzy nákladů a přínosů v rámci posouzení dopadů, byla promítnuta do několika ustanovení jak v návrhu týkajícím se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, tak v návrhu o environmentálních tvrzeních. Níže uvedené dopady se týkají upřednostňované možnosti politiky jako celku, a zahrnují tedy ustanovení obou návrhů.

Návrh obsahuje opatření, která souvisejí se zásadou Komise „jeden přijmout – jeden zrušit“ vedoucí ke snížení administrativní zátěže a která byla již dříve uvedena a zohledněna v posouzení dopadů připojeném k návrhu týkajícímu se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci.

⁵² Více informací o metodách a pilotní fázi, během níž byly testovány, je k dispozici zde: <https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/>

⁵³ Změna klimatu, poškozování ozonové vrstvy, toxicita pro člověka – karcinogenní, toxicita pro člověka – nekarcinogenní, pevné částice, ionizující záření – lidské zdraví, tvorba fotochemického ozonu – lidské zdraví, acidifikace, eutrofizace – suchozemská, eutrofizace – sladkovodní, eutrofizace – mořská, ekotoxicita – sladkovodní, využití půdy, využití vody, využití zdrojů – nerosty a kovy, využití zdrojů – fosilní suroviny.

- **Očekávané dopady stanoveného rozsahu**

Návrh zavádí minimální požadavky na dokládání a sdělování environmentálních tvrzení, která podléhají ověření třetí stranou, jež je třeba získat před použitím tvrzení v obchodních sděleních. Předpokládá se, že toto opatření odstraní klamavá nebo nepravdivá tvrzení a pomůže zajistit řádné vymáhání, ale obchodníkům, kteří chtějí tvrzení uvádět, přinese další náklady. Očekává se, že dopad na menší podniky bude úměrně vyšší než na větší společnosti. Z tohoto důvodu a s cílem zajistit, aby nejmenší podniky (např. malé rodinné farmy prodávající přímo spotřebitelům) nebyly těmito dodatečnými administrativními náklady neúměrně postiženy, osvobozuje návrh mikropodniky (s méně než deseti zaměstnanci a ročním obratem nepřesahujícím 2 miliony EUR⁵⁴) od povinností jím stanovených, pokud jde o požadavky na dokládání a sdělování související s posouzením doložení. Pokud si však tyto nejmenší společnosti přesto přejí získat certifikát shody environmentálního tvrzení, který je uznáván v celé Unii, měly by splnit všechny požadavky tohoto návrhu.

Směrnice o nekalých obchodních praktikách se však nadále vztahuje na všechny obchodníky, včetně nejmenších společností. To znamená, že se budou nadále uplatňovat její obecná pravidla pro environmentální tvrzení a spotřebitelé postižení nekalými obchodními praktikami budou moci i nadále podávat stížnosti příslušným orgánům a domáhat se nápravy u vnitrostátních soudů a soudů EU.

Kromě toho návrh rovněž žádá členské státy, aby přijaly vhodná opatření na pomoc malým a středním podnikům při uplatňování požadavků návrhu. Očekává se, že díky usnadněnému přístupu k opatřením, jako je finanční podpora a organizační a technická pomoc, budou tyto podniky povzbuzeny k tomu, aby se zapojily do ekologické transformace.

- **Očekávané dopady požadavků na dokládání tvrzení**

Zákazem tvrzení, která nesplňují minimální kritéria, přispěje toto opatření ke **zvýšení spolehlivosti informací** poskytovaných spotřebitelům, a bude mít proto **pozitivní dopad na rozhodování spotřebitelů**, neboť usnadní výběr produktů s lepšími environmentálními profily, a tím zlepší podmínky spotřebitelů. Odhaduje se, že s tím, jak budou někteří spotřebitelé kupovat produkty skutečně šetrnější k životnímu prostředí, **budou dopady na životní prostředí velmi pozitivní**.

Pokud jde o **dopady na podniky**, tvrzení, která nesplňují tato minimální kritéria, budou muset být odstraněna. Odstranění tvrzení si vyžádá úpravy obalů produktů, letáků atd., ale náklady na tyto úpravy budou jednorázové⁵⁵.

Kromě toho **budou muset podniky nést náklady na doložení tvrzení**. Tyto náklady budou do značné míry záviset na typu environmentálního tvrzení, které chce společnost dobrovolně uvádět, a na počtu produktů. Tvrzení týkající se dopadu produktu na životní prostředí v průběhu celého životního cyklu (např. snížení emisí skleníkových plynů v celém životním cyklu a hodnotovém řetězci) budou vyžadovat výrazně vyšší investice než tvrzení zaměřená na konkrétní environmentální aspekt (např. recyklovaný obsah v obalu). V závislosti na povaze a složitosti tvrzení se mohou související náklady na doložení značně lišit. Třeba náklady na doložení jednoduchého tvrzení, např. ohledně materiálů použitých při výrobě, se

⁵⁴ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ([Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36](#)).

⁵⁵ Předpokládá se, že u velmi malého podílu produktů, které budou na skladě těsně před schválením této možnosti, prodejce tato tvrzení odstraní (například je zakryje nálepkou). U malého množství produktů na skladě tedy budou v prvních dvou letech provádění této možnosti vznikat určité náklady, ale předpokládáme, že poté už budou všechny tyto produkty vyprodány.

odhadují na 500 EUR⁵⁶. Pokud se například společnost rozhodne uvést tvrzení o environmentální stopě jednoho ze svých produktů a rozhodne se provést studii pomocí metody stanovení environmentální stopy produktu, bude to stát přibližně 8 000 EUR (tato částka se může snížit na 4 000 EUR v případě, že existují pravidla produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy). Pokud se zvolené tvrzení týká např. stopy samotné organizace, může použití metod stanovení environmentální stopy organizace k doložení tvrzení činit 54 000 EUR (v případě, že neexistují odvětvová pravidla)⁵⁷.

Zůstává však na rozhodnutí společností, zda do svých *dobrovolných* obchodních sdělení zahrnou environmentální tvrzení (či nikoli). To znamená, že **společnosti mohou kontrolovat své náklady** tím, že určí rozsah případného tvrzení s ohledem na očekávanou návratnost investice. Stručně řečeno, náklady na doložení jsou pro společnosti dobrovolné, neboť jsou součástí marketingové strategie, a proto je obtížné provést věrohodný odhad celkových nákladů na trhu Unie.

Pokud jde o **náklady na vymáhání práva a další náklady**, budou muset příslušné orgány posoudit, do jaké míry konkrétní tvrzení splňuje kritéria stanovená v rámci této možnosti, tj. zda společnost, která tvrzení uvádí, vlastní certifikát shody vydaný akreditovaným ověřovatelem. Řada dotazovaných orgánů odpovědných za ochranu spotřebitele však uvedla, že tato možnost může vést k úsporám, protože bude znamenat, že bude zapotřebí méně zdrojů k doložení jejich posouzení „lakování nazeleno“.

- **Očekávané dopady požadavků na sdělování tvrzení**

Očekává se, že pravidla pro sdělování povedou k jasnějším a transparentnějším tvrzením, a tím ke **zlepšení podmínek spotřebitelů**. Pokud jde o náklady podniků, jakmile bude provedeno posouzení za účelem doložení tvrzení, budou dodatečné náklady na splnění požadavků na sdělování zanedbatelné a budou většinou součástí nákladů na doložení.

- **Očekávané dopady požadavků na systémy označování**

Zavedení minimálních kritérií pro všechny environmentální značky zvýší transparentnost a důvěryhodnost značek (a zpomalí, nebo dokonce zvrátí jejich současné zmnožování) a zvýší kvalitu rozhodování spotřebitelů. Spotřebitelé budou mít jistotu, že produkty opatřené označením udržitelnosti splňují minimální požadavky na transparentnost a důvěryhodnost, čímž se zvýší důvěra spotřebitelů v označení a jejich srozumitelnost. Očekává se, že tyto dodatečné požadavky na řízení systémů označování sníží počet značek, protože systémy, které nejsou robustní, zaniknou. Je třeba poznamenat, že podmínky pro zapojení do systémů environmentálního značení pro malé a střední podniky jsou úměrné velikosti a obrátu podniků.

Očekává se, že zavedení minimálních kritérií pro posuzování poctivosti označení udržitelnosti, jak se předpokládá v rámci možnosti 2.3.B, **zlepší podmínky spotřebitelů**. Pokud jde o **dopady na podniky**, očekává se, že toto opatření přispěje k rovným podmínkám pro produkty nesoucí označení, protože všechny budou muset dodržovat stejná minimální kritéria. Kromě toho přispěje k rovným podmínkám pro organizace, které označení provozují.

⁵⁶ Interní odhad pro konkrétní tvrzení o jednotlivém dopadu (např. procentuální podíl obsahu biologického (nebo recyklovaného) materiálu v produktu), pro který jsou důkazy jednoduché, tj. tvrzení, které lze doložit na základě snadno dostupných informací/dokumentů o materiálech použitých při výrobě.

⁵⁷ Interní odhad, který se týká ověření tvrzení o environmentální stopě celé organizace. Průměrné hodnoty vycházející z dodatečného cíleného průzkumu, který provedlo GR ENV za přispění sedmi hlavních konzultantů, kteří podporovali vypracování pravidel PEFCR/OEFSR, a porovnané s dalšími zdroji z literatury.

Dále se očekává, že toto opatření přispěje ke snížení překážek přeshraničního obchodu tím, že zabráni neharmonizovaným vnitrostátním přístupům členských států znepokojených množováním označení/log, jež jsou netransparentní nebo nedůvěryhodná. Tím se sníží právní nejistota a náklady společností, protože budou muset v rámci vnitřního trhu dodržovat podobná pravidla.

U subjektů, které provozují a spravují označení/loga, se očekávají určité **administrativní náklady**⁵⁸. Budou mít také podstatné **náklady na zajištění souladu s předpisy**, které vyplynou z provedení nezbytných změn v jejich interních procesech, včetně provádění certifikace třetí stranou u každé žádosti (pokud to již nedělají v základním scénáři). Náklady vzniklé subjektům, které provozují a spravují značky, vyčíslené v posouzení dopadů, budou přeneseny na výrobce a prodejce, kteří o označení žádají.

Pokud jde o **nepřímé náklady**, očekává se, že se zvýší náklady na žádosti o označení. Na druhé straně by větší harmonizace mohla snížit potřebu žádat o několik označení.

Náklady veřejné správy na vymáhání práva by podle odhadu v posouzení dopadů neměly být významné, protože navrhovaná minimální kritéria vyžadují, aby všechny příslušné informace byly poskytovány online, a značky musí být ověřeny třetí stranou.

Další opatření týkající se označování, vypracovaná dodatečně k posouzení dopadů, budou silnou podporou pro dosažení cíle zastavit množování systémů environmentálního značení v rámci EU a zlepšit fungování vnitřního trhu. Tím, že se zastaví zavádění nových veřejných systémů, se zabráni tomu, aby regionální a vnitrostátní orgány vytvářely označení a systémy označování, které by musely být brzy po zavedení rovnocenného označení na úrovni EU přezkoumány nebo zrušeny. Období mezi přijetím tohoto opatření a jeho zavedením poskytne čas na plánování a zabráni vzniku dodatečných nákladů pro orgány veřejné správy. Vývoj označení na úrovni EU pro stejné skupiny produktů také zajistí efektivnější využití zdrojů, než kdyby byla vyvíjena na vnitrostátní úrovni.

Omezí se také nekontrolované zavádění nových systémů označování, které vyvíjejí soukromé subjekty. Orgány členských států budou muset validovat vytváření těchto systémů na základě jejich přidané hodnoty. To by mělo pomoci omezit množování systémů. **Administrativní náklady orgánů veřejné správy** na vypracování a provádění postupu validace je obtížné odhadnout, protože neexistuje jistota ohledně možného počtu žádostí. Očekává se, že toto opatření bude **pro společnosti znamenat administrativní náklady** spojené s předkládáním průvodních informací k žádosti o vytvoření systému soukromého označování předkládané orgánům členských států. Tyto administrativní náklady dosud nebyly vykázány a jsou relevantní pro zásadu „jeden přijmout – jeden zrušit“, která má snížit administrativní zátěž. Neočekává se však, že by náklady byly významné, neboť se předpokládá, že počet takových podání bude relativně nízký vzhledem k předchozímu oznámení omezení, která se týkají zřizování takových systémů, kvůli prodlevě mezi datem předložení tohoto návrhu a datem provedení (očekává se, že to budou přibližně 4 roky).

Omezení možnosti uvádět škálové nebo bodové hodnocení na základě souhrnného ukazatele dopadů na životní prostředí pouze na označení vypracovaná na úrovni EU má za cíl snížit zmatení a dezinformace spotřebitelů i celkové množování označení. Existuje riziko, že povaha souhrnného ukazatele by mohla být využita k rozmělnění negativních dopadů určitých parametrů produktu pozitivnějšími dopady jiných parametrů a k předání zavádějících informací spotřebiteli ohledně skutečných hlavních dopadů produktu. Pro zajištění harmonizace na vnitřním trhu je nezbytné zastavit potenciální systémy se souhrnným

⁵⁸

Podrobnosti o rozdělení administrativních nákladů v dokumentu SWD(2022) 85 final, s. 200.

bodovým hodnocením v regionálním nebo vnitrostátním měřítku. Takové značky navíc bývají založeny na různých metodikách pro stejnou skupinu produktů, což může vést k tomu, že stejný produkt obdrží v závislosti na systému různé hodnocení.

- **Očekávané dopady ověřování *ex ante***

Ověřování *ex ante* prováděné nezávislými akreditovanými subjekty usnadní a podpoří **vynucování požadavků návrhu**, aniž by nadměrně zatěžovalo zdroje příslušných orgánů. Certifikát shody umožňuje místním příslušným orgánům snadno zkontrolovat spolehlivost tvrzení na trhu. Stížnosti proti tvrzením, pro která existuje platný certifikát shody, by mohly být vyřizovány rychleji, což by přispělo k **úspoře nákladů na vymáhání práva** v porovnání s běžnou praxí.

Společnosti, které uvádějí environmentální tvrzení, by měly **z procesu certifikace** tvrzení **prospěch**, protože certifikát shody uznávaný v celé EU by poskytl právní jistotu a vyžadoval by pouze jednu certifikaci v rámci EU, což by subjektům obchodujícím na vnitřním trhu proces certifikace zlevnilo a usnadnilo.

Co se týče **administrativních nákladů pro podniky**, musely by před uvedením environmentálního tvrzení předložit „ověřovateli“ předběžnou žádost o certifikát shody. Tyto administrativní náklady budou záviset na rozsahu každého dobrovolného tvrzení a očekávaném množství tvrzení, takže celkové náklady na trhu Unie je obtížné věrohodně odhadnout. Z tohoto důvodu nebyly tyto náklady dosud vykázány, ačkoli jsou relevantní pro zásadu „jeden přijmout – jeden zrušit“, která má snížit administrativní zátěž.

- **Očekávaný pokrok při plnění příslušných cílů udržitelného rozvoje**

Pokud jde o cíl udržitelného rozvoje č. 12, který má zajistit udržitelné vzorce spotřeby a výroby, očekává se, že provádění upřednostňované možnosti politiky v tomto návrhu a v návrhu týkajícím se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, povede ke zvýšení nákupu produktů, které spotřebitele neklamou, pokud jde o jejich dopad na životní prostředí. Očekává se, že tyto iniciativy budou lépe chránit spotřebitele před nekalými obchodními praktikami, jako je „lakování nazeleno“ nebo netransparentní dobrovolné označování udržitelnosti, které nejsou v souladu s ekologickou transformací. Pokud jde o cíl udržitelného rozvoje č. 13 týkající se opatření v oblasti klimatu, očekává se, že iniciativy povedou k úspoře 5–7 Mt CO_{2e} v průběhu 15 let⁵⁹.

3.3 Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Návrh je novou iniciativou, která má doplnit obecné směrnice o spotřebitelském právu a konkrétně – jako *lex specialis* – návrh týkající se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci. Cílem návrhu je přímo snížit regulační zátěž posílením fungování vnitřního trhu ve vztahu k ekologickým produktům a společností a stanovením minimálních kritérií pro environmentální tvrzení. Sníží riziko právní roztržičnosti jednotného trhu a zvýší právní jistotu. Očekává se, že to povede k úspoře nákladů pro podniky, které chtějí taková tvrzení uvádět, a pro příslušné orgány odpovědné za vynucování spotřebitelského práva. Návrh rovněž počítá s ustanovením o přezkumu po šesti letech od vstupu směrnice v platnost za účelem posouzení, zda se dosáhlo jejích cílů a zda není třeba další harmonizace, co se týče dokládání a sdělování environmentálních tvrzení, aby se těchto cílů dosáhlo účinněji. Návrh se týká environmentálních tvrzení uváděných ve fyzickém i digitálním prostředí, a proto je považován za připravený na digitalizaci.

⁵⁹ SWD(2022) 85 final.

3.4 Základní práva

Návrh je v souladu s článkem 38 Listiny základních práv, podle něhož je EU povinna zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele. Ta bude zaručena zajištěním spolehlivosti, srovnatelnosti a ověřitelnosti environmentálních tvrzení a řešením problému „lakování nazeleno“ a používání nespolehlivých a netransparentních environmentálních tvrzení a značek. Návrh rovněž posílí právo na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zlepšení jeho kvality, jak je zakotveno v článku 37 Listiny. Kromě toho návrh bojem proti „lakování nazeleno“ zajistí rovné podmínky pro podniky při propagaci jejich ekologického charakteru, a zaručí tak svobodu podnikání v souladu s právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a postupy.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Iniciativa zahrnuje rozpočet v celkové výši přibližně 25 milionů EUR do roku 2027 (tj. v rámci současného víceletého finančního rámce).

Jak je podrobně uvedeno v legislativním finančním výkazu, iniciativa předpokládá výdaje na lidské zdroje a administrativní výdaje na provádění směrnice a přípravu aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.

Předpokládá rovněž prostředky, které budou plně financovány z přerozdělování v rámci finančního krytí programu LIFE. Jak je podrobně uvedeno v tabulkách v oddíle 3 legislativního finančního výkazu, tato částka pokrývá pořízení environmentální stopy a dalších požadovaných souborů údajů na podporu podniků, zejména malých a středních, při dosahování shody s návrhem o environmentálních tvrzeních. Veřejný přístup k těmto informacím pro malé a střední podniky, větší společnosti, veřejné subjekty a všechny zúčastněné strany pomůže snížit náklady na vypracování a zdokonalení jejich vlastních metodik a potenciálně pomůže snížit náklady uživatelům vypracovaných metodik. Přístup k souborům údajů o environmentální stopě rovněž podpoří provádění dalších politik EU v oblasti environmentální udržitelnosti, které pomáhají spotřebitelům správně se rozhodovat, jako je návrh nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků. Nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků zavádí možnost stanovit požadavky na povinné informace, které mohou být rovněž spojeny s požadavky na označování, a povede ke zlepšení informačních toků prostřednictvím digitálních pasů výrobků. Soubory údajů o environmentální stopě podpoří výpočet a určení požadavků na informace a environmentální profil v aktech v přenesené pravomoci souvisejících s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků, např. v souvislosti s uhlíkovou a environmentální stopou, na základě harmonizovaného souboru vysoce kvalitních sekundárních údajů. Tyto údaje a politiky založené na důkazech společně povedou k lepší informovanosti spotřebitelů, kteří budou moci důvěřovat environmentálním informacím, jež společnosti poskytují.

5. DALŠÍ PRVKY – PLÁNY PROVÁDĚNÍ A ZPŮSOBY MONITOROVÁNÍ, HODNOCENÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící dosažení cílů této směrnice nejpozději šest let po jejím přijetí. Členské státy mají pravidelně monitorovat uplatňování této směrnice na základě přehledu environmentálních tvrzení, které byly oznámeny donucovacím orgánům. Členské státy mají tyto informace každoročně poskytovat Komisi. Evropská agentura pro životní prostředí má každé dva roky zveřejnit zprávu s hodnocením vývoje environmentálních tvrzení a systémů označování v jednotlivých členských státech.

6. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

6.1 Oblast působnosti návrhu

Článek 1 stanoví oblast působnosti. Návrh stanoví minimální požadavky na dokládání a sdělování dobrovolných environmentálních tvrzení a na environmentální značení v obchodních praktikách vůči spotřebitelům, aniž by byly dotčeny jiné právní předpisy Unie, které stanoví podmínky pro environmentální tvrzení, pokud jde o určité produkty nebo odvětví (jak je popsáno v oddíle 1.2).

6.2 Požadavky na dokládání environmentálních tvrzení

Článek 3 návrhu se zaměřuje na prvky, které nebyly začleněny do právních předpisů na ochranu spotřebitele, zejména pokud jde o dokládání tvrzení, a v některých případech poskytuje další vysvětlení. Návrh požaduje, aby se doložení výslovných environmentálních tvrzení zakládalo na posouzení, které splňuje vybraná minimální kritéria, a zabránilo se tak klamavým tvrzením, a konkrétně aby podkladové posouzení:

- stálo na uznávaných vědeckých důkazech a nejmodernějších technických poznatcích,
- ukazovalo význam dopadů, aspektů a profilu z hlediska životního cyklu,
- zohledňovalo všechny významné aspekty a dopady pro posouzení profilu,
- ukazovalo, zda je tvrzení přesné pro celý produkt nebo pouze pro jeho části (pro celý životní cyklus nebo pouze pro určité fáze, pro všechny činnosti obchodníka nebo pouze pro jejich část),
- prokazovalo, že tvrzení neodpovídá požadavkům, které ukládají právní předpisy,
- poskytovalo informace o tom, zda jsou vlastnosti produktu z hlediska životního prostředí výrazně lepší než běžná praxe,
- zjišťovalo, zda určitý dosažený pozitivní výsledek nevede k výraznému zhoršení jiného dopadu,
- vyžadovalo, aby byly kompenzace emisí skleníkových plynů vykazovány transparentně,
- obsahovalo přesné primární nebo sekundární informace.

Mikropodniky (s méně než deseti zaměstnanci a s ročním obratem nepřesahujícím 2 miliony EUR⁶⁰) jsou z požadavků tohoto článku vyňaty, ledaže by certifikát shody environmentálního tvrzení s předpisy chtěly získat, přičemž v takovém případě budou muset tyto požadavky splnit.

Článek 4 pak stanoví další požadavky na srovnávací tvrzení (tj. tvrzení, která uvádějí nebo naznačují, že produkt nebo obchodník má menší nebo větší dopady na životní prostředí nebo má lepší nebo horší výkonnost, pokud jde o environmentální aspekty, než jiné produkty nebo obchodníci). Jedná se o následující požadavky:

- použití rovnocenných informací pro posouzení environmentálních dopadů, aspektů nebo profilů srovnávaných produktů,
- použití údajů vygenerovaných nebo získaných rovnocenným způsobem pro produkty nebo obchodníky, kteří jsou předmětem srovnání,

⁶⁰ [Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.](#)

- pokrytí fází hodnotového řetězce musí být u srovnávaných produktů a obchodníků rovnocenné a musí být zajištěno, že budou u srovnávaných produktů a obchodníků zohledněny nejvýznamnější fáze,
- pokrytí environmentálních dopadů, aspektů nebo profilů musí být u porovnávaných produktů a obchodníků rovnocenné a musí být zajištěno, že u všech porovnávaných produktů a obchodníků budou zohledněny ty nejvýznamnější,
- předpoklady použité pro srovnání musí být pro porovnávané produkty a obchodníky stanoveny konzistentně,
- srovnávací tvrzení o zlepšení dopadů (oproti dřívější verzi produktu) musí zahrnovat vysvětlení dopadu zlepšení na další aspekty a dopady a musí být uveden výchozí rok.

Různé typy tvrzení vyžadují různé úrovně doložení. Návrh nepředepisuje jedinou metodu a nevyžaduje provedení analýzy celého životního cyklu pro každý typ tvrzení. Posouzení použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení musí zohlednit životní cyklus produktu nebo celkové činnosti obchodníka, aby bylo možné určit relevantní dopady, které jsou předmětem tvrzení, a aby se obchodník vyhnul opomenutí jakýchkoli relevantních aspektů. To je rovněž nezbytné pro kontrolu, zda deklarované přínosy nevedou k přenosu dopadů do dalších fází životního cyklu nebo k významnému zvýšení jiných dopadů na životní prostředí.

Aby bylo posouzení považováno za robustní, mělo by obsahovat primární údaje specifické pro danou společnost, a to pro relevantní aspekty, které významně přispívají k environmentálnímu profilu produktu nebo obchodníka uvedeného v tvrzení. Orgány odpovědné za ochranu spotřebitele v některých zemích začínají zpochybňovat environmentální tvrzení o konkrétních výrobcích, pokud při jejich dokládání nebyly použity primární údaje. Měla by být nalezena správná rovnováha mezi zajištěním relevantních a robustních informací pro doložení tvrzení a úsilím potřebným ke shromáždění primárních informací s ohledem na jejich dostupnost. Požadavek na zahrnutí primárních informací by měl zohlednit, jak velký vliv má obchodník, který tvrzení uvádí, na příslušný proces, a zda jsou primární informace k dispozici. Požadavek by měl rovněž zohlednit, zda procesy provádí obchodník, který tvrzení uvádí, a v případě, že tomu tak není, zda má obchodník přístup k primárním informacím o procesu. Kromě toho, pokud proces neprovádí obchodník uvádějící dané tvrzení a pokud nejsou k dispozici primární informace, mělo by být povoleno použití sekundárních informací, a to i v případě postupů, které významně přispívají k environmentálnímu profilu produktu nebo obchodníka. V každém případě by primární i sekundární, tj. průměrné údaje měly vykazovat vysokou úroveň kvality a přesnosti.

Považuje se za vhodné transparentněji řešit „klimatická“ tvrzení založená na kompenzacích. Proto návrh požaduje, aby se u tvrzení souvisejících s klimatem vykazovaly odděleně od emisí skleníkových plynů veškeré *kompenzace* emisí skleníkových plynů, které obchodníci používají, jako dodatečné environmentální informace, což je také přístup, který se používá u metod environmentální stopy produktu/organizace. Tyto informace by navíc měly upřesňovat, zda se dané kompenzace týkají snížení nebo pohlcení emisí, a zajistit, aby uplatněné kompenzace byly dobře vyvážené a evidované, a aby tak důsledně a transparentně odrážely deklarovaný dopad na klima.

Mikropodniky jsou z požadavků tohoto článku vyňaty, ledaže by si certifikát shody environmentálního tvrzení s předpisy přály získat, přičemž v takovém případě by musely tyto požadavky splnit.

Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem doplnění požadavků na dokládání určitých typů tvrzení. Tyto akty v přenesené pravomoci by se měly v

zásadě řídit výsledky sledování vývoje environmentálních tvrzení na trhu, aby bylo možné se přednostně zaměřit na tvrzení, která jsou náchylná ke klamání spotřebitelů. U některých typů tvrzení však může být nutné, aby Komise jednala dříve.

6.3 Požadavky na sdělování environmentálních tvrzení

Ustanovení článku 5 reagují na problém nedostatku spolehlivých informací o environmentálních vlastnostech produktu⁶¹ dostupných obchodníkům, kteří uvádějí environmentální tvrzení. Tyto požadavky rovněž podporují cíl zajistit, aby environmentální tvrzení byla uváděna na výrobcích nebo u obchodníků, kteří nabízejí environmentální přínosy ve srovnání s běžnou praxí.

Návrh zejména stanoví, že všechna sdělovaná tvrzení:

- se musí vztahovat pouze na environmentální dopady, aspekty nebo profil, které jsou posouzeny v souladu s požadavky na doložení stanovenými v tomto návrhu a jsou označeny za významné pro příslušný produkt nebo obchodníka,
- musí v příslušných případech obsahovat informace o tom, jak mohou spotřebitelé produkt vhodně používat, aby snížili dopady na životní prostředí,
- musí být doplněna informacemi o doložení (včetně informací o produktu nebo činnostech obchodníka; aspektů, dopadů nebo profilu, na které se tvrzení vztahuje; v příslušných případech dalších uznávaných mezinárodních norem; podkladových studií a výpočtů; způsobu, jakým je dosaženo zlepšení, která jsou předmětem tvrzení; certifikátu shody a kontaktních údajů ověřovatele).

Mikropodniky jsou z požadavků tohoto článku na poskytování informací o doložení vyňaty, ledaže by si certifikát shody environmentálního tvrzení s předpisy přály získat, přičemž v takovém případě by musely tyto požadavky splnit.

Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem doplnění požadavků na sdělování v případě určitých typů tvrzení, pokud je to nezbytné k doplnění doplňujících pravidel pro doložení přijatých podle článku 3. Článek 6 pak uvádí, že srovnávací tvrzení o zlepšení dopadu produktu na životní prostředí ve srovnání s jiným výrobkem téhož obchodníka nebo s produktem, který již obchodník spotřebitelům neprodává, musí být založena na důkazech, že zlepšení je významné a že ho bylo dosaženo v posledních pěti letech.

6.4 Ustanovení o environmentálních značkách a systémech označování

Tyto požadavky by měly být považovány za doplňkové k požadavkům na uvádění označení udržitelnosti stanoveným v návrhu týkajícím se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci a v pokynech Komise k výkladu a uplatňování směrnice o nekalých obchodních praktikách⁶².

Kromě požadavků na dokládání a sdělování, které se použijí na všechny typy tvrzení, tento návrh navíc staví na požadavcích návrhu týkajícího se posílení postavení spotřebitelů⁶³,

⁶¹ SWD(2022) 85 final, s. 50: „Pokud jde o dílčí problém 1.1 (nedostatek spolehlivých informací o environmentálních vlastnostech produktu v místě prodeje), všechny možnosti byly vyřazeny v rané fázi, protože nebylo možné prokázat jejich přidanou hodnotu, a očekává se, že opatření přijatá v rámci iniciativy týkající se environmentálních tvrzení a iniciativy pro udržitelné produkty tento dílčí problém výrazně omezí.“

⁶² Sdělení Komise – Pokyny k výkladu a uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. C 526, 29.12.2021, s. 1).

⁶³ COM(2022) 143 final, příloha návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami a lepších informací.

kterými jsou zakazovány značky založené na autocertifikaci⁶⁴, a poskytuje další záruky pro zlepšení kvality systémů ekoznačení tím, že nařizuje požadavky na transparentnost a důvěryhodnost (podle možností politiky v posouzení dopadů).

Článek 7 zajišťuje, aby značky splňovaly požadavky již stanovené v předchozích člancích a podléhaly ověření podle článku 11.

Zmnožování environmentálních značek a z toho plynoucí zmatení spotřebitelů, roztržitést trhu a zvýšená zátěž spojená s dodržováním požadavků v různých členských státech vyžadují ambiciózní opatření, z nichž budou mít prospěch jak spotřebitelé, tak podniky. Proto bylo v průběhu rozhodovacího procesu považováno za vhodné, aby návrh o environmentálních tvrzeních předpokládal další ustanovení zaměřená na zmnožování značek, a to nad rámec těch ustanovení, která byla posouzena v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu a k návrhu týkajícímu se posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, zejména ustanovení o zákazu značek uvádějících škálové nebo bodové hodnocení na základě souhrnného ukazatele představujícího kumulativní dopady na životní prostředí, pokud nejsou zavedeny na úrovni EU.

Článek 8 dále upřesňuje požadavky na systémy environmentálního značení. Tyto požadavky jsou poměrně podobné správním kritériím řady známých a renomovaných veřejných a soukromých systémů označování udržitelnosti a zahrnují:

- požadavky na transparentnost a přístupnost informací o vlastnictví, rozhodovacím orgánu a cílech,
- požadavek, aby byla kritéria pro udělování značek vypracována odborníky a přezkoumána zúčastněnými stranami,
- existenci mechanismu pro podávání stížností a řešení sporů,
- postupy pro řešení případů nedodržování předpisů a možnost odebrání označení nebo pozastavení jeho používání v případě přetrvávajícího a hrubého nedodržování předpisů.

Ze stejných důvodů, které byly uvedeny výše v souvislosti se zmnožováním environmentálních značek a následným matením spotřebitelů, zavádí článek 8 také další ustanovení zaměřená na zmnožování systémů označování, zejména:

- zákaz zavádění nových vnitrostátních nebo regionálních systémů ve veřejném vlastnictví,
- postup validace nových systémů zaváděných soukromými subjekty z EU a třetích zemí, které by měly být posouzeny vnitrostátními orgány a validovány pouze v případě, že prokáží přidanou hodnotu z hlediska svých environmentálních ambicí, pokrytí dopadů na životní prostředí, skupiny kategorie produktů nebo odvětví a své schopnosti podporovat ekologickou transformaci malých a středních podniků ve srovnání se stávajícími unijními, vnitrostátními nebo regionálními systémy.

Nové veřejné systémy ze třetích zemí, které chtějí působit na trhu Unie, musí splňovat požadavky tohoto návrhu a podléhají předchozímu oznámení a schválení Komise, aby bylo zajištěno, že budou tyto systémy poskytovat přidanou hodnotu z hlediska environmentálních ambicí, pokrytí dopadů na životní prostředí, skupin produktů nebo odvětví.

Článek 9 stanoví požadavky na přezkum environmentálních tvrzení obchodníků.

⁶⁴

Tj. které se nezakládají na systému certifikace ani nejsou zavedeny orgány veřejné správy.

6.5 Ex ante ověřování environmentálních tvrzení a systémů označování

V článku 10 je podrobně popsáno, jak před použitím tvrzení v obchodním sdělení bude muset být doložení a sdělování environmentálních tvrzení a značek ověřeno a certifikováno třetí stranou, aby splňovalo požadavky směrnice. Toto *ex ante* ověření tvrzení předloženého společnostmi, která jej chce použít, provede úředně akreditovaný subjekt („ověřovatel“). Toto opatření zajistí, že každé tvrzení, kterému bude spotřebitel vystaven, bylo ověřeno jako spolehlivé a důvěryhodné. Návrh rovněž definuje podrobné požadavky, které musí splnit „ověřovatelé“, aby mohli být členskými státy akreditováni.

Jakmile „ověřovatel“ provede ověření předloženého tvrzení, rozhodne o vydání (nebo nevydání) *certifikátu shody*. Tento certifikát bude uznáván v celé EU, sdílen mezi členskými státy prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu⁶⁵ a umožní společně používat tvrzení v obchodních sděleních určených spotřebitelům na celém vnitřním trhu. Certifikát shody tvrzení poskytne podnikům jistotu, že jejich certifikované tvrzení nebude napadeno příslušnými orgány v jiném členském státě. Tento postup se bude vztahovat i na ověřování systémů označování z hlediska jejich souladu s ustanoveními o správě. Komise bude zmocněna k přijetí prováděcího aktu, který stanoví formát certifikátu shody tvrzení.

Článek 11 stanoví, že „ověřovatel“ musí být úředně akreditovaný⁶⁶ nezávislý subjekt, který není ve střetu zájmů, aby byla zajištěna nezávislost úsudku a nejvyšší úroveň profesní bezúhonnosti. Musí mít potřebné odborné znalosti, vybavení a infrastrukturu k provádění ověřování, jakož i dostatek vhodného personálu, který zachovává profesní tajemství.

6.6 Malé a střední podniky

Vzhledem ke kontextu programů, z nichž mohou mít prospěch malé a střední podniky, článek 12 zajišťuje, aby byly tyto iniciativy zohledněny a aby byla přijata vhodná opatření, která jim nabídnou pomoc, včetně finanční podpory, přístupu k financím, specializovaného školení pro vedení a zaměstnance nebo organizační a technické pomoci.

6.7 Vymáhání ustanovení

Článek 13 stanoví, že každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za vymáhání ustanovení uvedených v návrhu. Vzhledem k tomu, že mechanismy ochrany spotřebitele se v jednotlivých členských státech liší, je vhodnější, aby si samy určily nejúčinnější příslušný orgán, který bude provádět vymáhání práva, včetně kontrol, sankcí a podnětů k soudnímu řízení. Návrh tak ponechává členským státům možnost zvolit si stávající mechanismy v rámci práva na ochranu spotřebitele.

Pokud je na jejich území určen více než jeden příslušný orgán, budou muset členské státy vyjasnit povinnosti každého z nich a zavést vhodné komunikační a koordinační mechanismy, opět s cílem dosáhnout účinnosti.

Článek 14 vymezuje pravomoci příslušných orgánů, pokud jde o vyšetřování a vymáhání požadavků. Patří mezi ně pravomoc získat přístup k příslušným informacím, které souvisejí s protiprávním jednáním, požadovat přístup k příslušným informacím za účelem zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání, zahájit vyšetřování nebo řízení, požadovat, aby obchodníci

⁶⁵ Zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁶⁶ V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

přijali nápravná opatření a podnikli kroky k ukončení protiprávního jednání, případně přijmout předběžné opatření a uložit sankce.

Článek 15 stanoví, že příslušným orgánům je rovněž svěřena odpovědnost sledovat dodržování návrhu na vnitřním trhu. Očekává se od nich, že budou provádět pravidelné kontroly tvrzení a systémů označování (na základě veřejně dostupných zpráv), jakož i vyhodnocovat tvrzení a systémy označování, které představují riziko porušení předpisů. Článek 16 podrobně popisuje mechanismy vyřizování stížností a požadavky na přístup ke spravedlnosti.

Pokud jde o řešení porušení předpisů, článek 17 definuje řadu povinností, které musí členské státy dodržet při stanovení sankčního režimu. Sankce musí záviset na povaze, závažnosti, rozsahu a délce trvání porušení předpisů, jeho charakteru (tj. úmyslné nebo nedbalostní), finanční síle odpovědné strany, hospodářském prospěchu z porušení předpisů, jakož i na případných předchozích porušeních předpisů nebo jiných přitěžujících okolnostech. V úvahu mají být brány rovněž sankce, které již byly za stejné porušení uloženy v jiných členských státech.

Článek 18 stanoví výkon přenesení pravomoci. Postup projednávání ve výborech je stanoven v článku 19.

Článek 20 stanoví požadavky na sledování, které má být založeno na přehledu chybných environmentálních tvrzení a značek poskytovaných členskými státy. Evropská agentura pro životní prostředí každé dva roky zveřejní zprávu, ve které zhodnotí vývoj environmentálních tvrzení v každém členském státě a v Unii jako celku. V ustanoveních se rovněž předpokládá hodnocení
směrnice.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení (směrnice o environmentálních tvrzeních)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

S ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Tvrzení, že produkty jsou „zelené“ a udržitelné, se stalo faktorem konkurenceschopnosti, přičemž zelené produkty zaznamenávají větší růst než standardní výrobky. Pokud by zboží a služby nabízené a nakupované na vnitřním trhu nebyly tak šetrné k životnímu prostředí, jak je prezentováno, vedlo by to ke klamání spotřebitelů, omezovalo by to ekologickou transformaci a bránilo by to snižování negativních dopadů na životní prostředí. Potenciál zelených trhů není plně využit. Různé požadavky uložené vnitrostátními právními předpisy nebo soukromými iniciativami upravujícími environmentální tvrzení vytvářejí pro podniky zátěž v přeshraničním obchodování, protože v každé zemi musí splňovat jiné požadavky. To ovlivňuje jejich schopnost působit na vnitřním trhu a využívat jeho výhod. Zároveň mají účastníci trhu potíže s identifikací spolehlivých environmentálních tvrzení a s optimálním rozhodováním o nákupech na vnitřním trhu. Vzhledem k tomu, že se na trhu šíří různé značky a metody výpočtu, je pro spotřebitele, podniky, investory a zúčastněné strany obtížné zjistit, zda jsou tvrzení důvěryhodná.
- (2) Pokud nejsou environmentální tvrzení spolehlivá, srovnatelná a ověřitelná, nemohou spotřebitelé a další účastníci trhu plně využívat svá nákupní rozhodnutí k odměňování lepšího environmentálního profilu. Podobně nedostatek spolehlivých, srovnatelných a ověřitelných informací brání pobídkám k optimalizaci environmentálního profilu, která by obvykle šla ruku v ruce s úsporami z důvodu vyšší účinnosti a úsporami nákladů i pro společnosti napříč dodavatelským řetězcem. Tyto důsledky ještě zhoršuje neexistence společného referenčního rámce na celém vnitřním trhu a z toho plynoucí nejasnosti.
- (3) Pro uživatele environmentálních informací (spotřebitele, podniky, investory, veřejnou správu, nevládní organizace), které jsou zahrnuty do environmentálních tvrzení, vede

¹ Úř. věst. C, , s. .

nedostatek spolehlivosti, srovnatelnosti a ověřitelnosti k problému důvěry v environmentální informace a k nejasnostem při interpretaci různorodých a protichůdných sdělení. To škodí spotřebitelům a dalším účastníkům trhu, protože si mohou vybrat produkt nebo obchodní transakci místo jiných alternativ na základě zavádějících informací.

- (4) Je proto nutné dále harmonizovat právní úpravu environmentálních tvrzení. Tato harmonizace posílí trh s udržitelnějšími produkty a obchodníky tím, že zabrání roztržičnosti trhu v důsledku rozdílných vnitrostátních přístupů. Stanoví také referenční kritérium, které může být hnací silou celosvětového přechodu ke spravedlivému klimaticky neutrálnímu oběhovému hospodářství, jež bude účinně využívat zdroje².
- (5) Podrobná pravidla Unie týkající se dokládání výslovných environmentálních tvrzení, která se budou v oblasti komunikace mezi podniky a spotřebiteli vztahovat na společnosti působící na trhu Unie, přispějí k ekologické transformaci na oběhové, klimaticky neutrální a čisté hospodářství v Unii tím, že spotřebitelům umožní přijímat informovaná nákupní rozhodnutí, a pomohou vytvořit rovné podmínky pro hospodářské subjekty, které taková tvrzení uvádějí.
- (6) Regulační rámec pro environmentální tvrzení je jedním z opatření navržených Komisí k provedení Zelené dohody pro Evropu³, která uznává, že spolehlivé, srovnatelné a ověřitelné informace hrají důležitou roli v tom, že umožňují kupujícím činit udržitelnější rozhodnutí a snižují riziko „lakování nazeleno“, a zahrnuje závazky ke zvýšení regulačního i neregulačního úsilí v boji proti nepravdivým environmentálním tvrzením. Společně s dalšími příslušnými regulačními rámci Unie, včetně návrhu směrnice o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci⁴, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁵, kterou má tento návrh doplnit, zavádí jasný režim pro environmentální tvrzení, včetně environmentálních značek.
- (7) Tato směrnice je součástí souboru vzájemně propojených iniciativ, jejichž cílem je vytvořit pevný a soudržný rámec pro výrobovou politiku, díky němuž se ekologicky udržitelné produkty a obchodní modely stanou normou, a nikoli výjimkou, a změnit spotřební návyky tak, aby v první řadě nevznikal žádný odpad. Směrnicí doplňují mimo jiné zásahy týkající se oběhového designu produktů, podpory nových obchodních modelů a stanovení minimálních požadavků, aby se zabránilo uvádění

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Nový akční plán pro oběhové hospodářství Čistší a konkurenceschopnější Evropa, COM(2020) 98 final.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zelená dohoda pro Evropu, COM(2019) 640 final.

⁴ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/29/ES a 2011/83/EU, pokud jde o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci prostřednictvím lepší ochrany před nekalými praktikami a lepších informací, COM(2022) 143 final.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

produktů škodlivých pro životní prostředí na trh EU, a to prostřednictvím návrhu nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků⁶.

- (8) Měly by být uznány specifické potřeby jednotlivých hospodářských odvětví, a proto by se tato směrnice měla vztahovat na dobrovolná výslovná environmentální tvrzení a systémy environmentálního značení, které nejsou upraveny žádným jiným právním aktem Unie, pokud jde o jejich dokládání, sdělování nebo ověřování. Tato směrnice by se proto neměla vztahovat na výslovná environmentální tvrzení, pro která právní předpisy Unie stanoví zvláštní pravidla, včetně metodických rámců, pravidel posuzování nebo evidence, pokud jde o měření a výpočet environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktů nebo obchodníků, nebo poskytování povinných a nepovinných informací spotřebitelům o environmentálním profilu produktů a obchodníků nebo poskytování informací o udržitelnosti zahrnujících sdělení nebo prohlášení, která mohou být podle pravidel Unie povinná nebo dobrovolná.
- (9) V kontextu Zelené dohody pro Evropu, strategie „Od zemědělece ke spotřebiteli“ a Strategie v oblasti biologické rozmanitosti a v souladu s cílem začít do roku 2030 využívat 25 % zemědělské půdy EU k ekologickému zemědělství a dosáhnout výrazného nárůstu ekologické akvakultury a s Akčním plánem pro podporu ekologické produkce (COM(2021) 141) je třeba ekologické zemědělství a ekologickou produkci dále rozvíjet. Pokud jde o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848⁷, neměla by se tato směrnice vztahovat na environmentální tvrzení na produktech s ekologickou certifikací doložená na základě uvedeného nařízení, která se týkají například používání pesticidů, hnojiv a antimikrobiálních látek nebo například pozitivních dopadů ekologického zemědělství na biologickou rozmanitost, půdu nebo vodu⁸. Systém označování ekologických produktů má také pozitivní dopad na biologickou rozmanitost, vytváří pracovní místa a přitahuje mladé zemědělce. Jeho hodnotu uznávají i spotřebitelé. V souladu s nařízením (EU) 2018/848 se výrazy „bio“ a „eko“ a jejich odvozeniny, ať už samostatně, nebo v kombinaci, smí v Unii používat pouze pro produkty, jejich složky nebo krmné suroviny, které spadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení, pokud byly vyrobeny v souladu s nařízením (EU) 2018/848. Aby se například bavlna mohla nazývat „eko“, musí být certifikována jako ekologická, protože spadá do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/848. Naopak, pokud se mycí prostředek do myčky nádobí nazývá „eko“, nespadá do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/848 a místo toho se řídí ustanoveními směrnice 2005/29/ES.
- (10) Kromě toho se tato směrnice nevztahuje na informace o udržitelnosti zahrnující sdělení nebo prohlášení, která mohou být povinná nebo dobrovolná podle pravidel Unie nebo vnitrostátních pravidel pro finanční služby, jako jsou pravidla týkající se bankovníctví, úvěrů, pojištění a zajištění, zaměstnaneckých nebo osobních důchodů, cenných papírů, investičních fondů, investičních podniků, platebního styku, správy portfolia a investičního poradenství, včetně služeb uvedených v příloze I směrnice

⁶ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES, COM(2022) 132 final.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1).

⁸ https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf

Evropského parlamentu a Rady 2013/36⁹, jakož i vypořádacích a zúčtovacích činností a poradenských, zprostředkovatelských a jiných pomocných finančních služeb, včetně norem nebo systémů certifikace týkajících se těchto finančních služeb.

- (11) Tato směrnice by se dále neměla vztahovat na environmentální informace vykazované podniky, které povinně nebo dobrovolně používají evropské standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti v souladu se směrnicí 2013/34/EU¹⁰, a na informace o udržitelnosti vykazované dobrovolně podniky definovanými v čl. 3 odst. 1, 2 nebo 3 této směrnice, pokud jsou tyto informace vykazovány v souladu se standardy uvedenými v článku 29b nebo 29c směrnice 2013/34/EU nebo v souladu s jinými mezinárodními, evropskými nebo vnitrostátními standardy nebo pokyny pro podávání zpráv o udržitelnosti.
- (12) Pravidla této směrnice by se neměla vztahovat na nabídky nákupu zboží nebo přijímání služeb, které jsou podmíněny splněním environmentálních kritérií stanovených prodávajícím nebo poskytovatelem služeb, ani na nabídky, při nichž spotřebitelé při splnění takových kritérií obdrží výhodnější smluvní podmínky nebo ceny, například na takzvané zelené půjčky, pojištění zelené domácnosti nebo produkty finančních služeb s podobnými odměnami za environmentální opatření nebo chování.
- (13) V případě, že budoucí právní předpisy Unie stanoví pravidla pro environmentální tvrzení, environmentální značky nebo pro posuzování či sdělování environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu některých produktů nebo obchodníků v konkrétních odvětvích, například oznámená iniciativa „*Count Emissions EU*“, připravovaný návrh Komise o legislativním rámci pro udržitelný potravinový systém Unie, nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků¹¹ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011¹², měla by se na daná výslovná environmentální tvrzení použít tato pravidla namísto pravidel stanovených v této směrnici.
- (14) Návrh směrnice o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, který mění směrnicí 2005/29/ES, stanoví řadu konkrétních požadavků na environmentální tvrzení a zakazuje obecná environmentální tvrzení, která nejsou založena na uznávaných vynikajících environmentálních profilech relevantních pro dané tvrzení. Příklady takových obecných environmentálních tvrzení jsou „ekologicky šetrné“, „eko“, „zelené“, „přátelské k přírodě“, „ekologické“ a „šetrné k životnímu prostředí“. Tato směrnice by měla doplnit požadavky stanovené v uvedeném návrhu tím, že se bude zabývat zvláštními hledisky a požadavky na výslovná environmentální tvrzení, pokud jde o jejich dokládání, sdělování a ověřování. Požadavky stanovené v této směrnici by se měly vztahovat na konkrétní hlediska výslovných environmentálních

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

¹¹ COM(2022) 132 final.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Úř. věst. L 272, 18.10.2011, s. 1).

tvrzení a v případě rozporu budou mít přednost před požadavky stanovenými ve směrnici 2005/29/ES, pokud jde o tato hlediska, podle čl. 3 odst. 4 uvedené směrnice.

- (15) Aby bylo zajištěno, že spotřebitelům budou poskytovány spolehlivé, srovnatelné a ověřitelné informace, které jim umožní činit ekologicky udržitelnější rozhodnutí, a aby se snížilo riziko „lakování nazeleno“, je nezbytné stanovit požadavky na dokládání výslovných environmentálních tvrzení. Toto dokládání by mělo zohledňovat mezinárodně uznávané vědecké přístupy k identifikaci a měření environmentálních dopadů, environmentálních aspektů a environmentálního profilu produktů nebo obchodníků a mělo by vést ke spolehlivým, transparentním, srovnatelným a ověřitelným informacím pro spotřebitele.
- (16) Posouzení provedené za účelem doložení výslovných environmentálních tvrzení musí zohlednit životní cyklus produktu nebo celkové činnosti obchodníka a nemělo by opomenout žádné relevantní environmentální aspekty nebo environmentální dopady. Deklarované přínosy by neměly vést k neopodstatněnému přenosu negativních dopadů do dalších fází životního cyklu produktu nebo obchodníka, ani ke vzniku nebo zesílení dalších negativních dopadů na životní prostředí.
- (17) Posouzení dokládající výslovné environmentální tvrzení by mělo umožnit identifikovat environmentální dopady a environmentální aspekty produktu nebo obchodníka, které společně významně přispívají k celkovému environmentálnímu profilu produktu nebo obchodníka („relevantní environmentální dopady“ a „relevantní environmentální aspekty“). Údaje o relevanci environmentálních dopadů a environmentálních aspektů mohou vycházet z posouzení zohledňujících životní cyklus, včetně studií založených na metodách environmentální stopy, pokud jsou tyto údaje ve vztahu k dopadům relevantním pro danou kategorii produktů úplné a neopomíjejí žádné důležité dopady na životní prostředí. Například v doporučení Komise o používání metod stanovení environmentální stopy¹³ by měly nejrelevantnější zjištěné kategorie dopadů dohromady tvořit alespoň 80 % celkového jednotlivého skóre. Tyto údaje o významu environmentálních dopadů nebo environmentálních aspektů mohou rovněž vyplývat z kritérií stanovených v různých ekoznačkách typu I, jako je například ekoznačka EU, nebo z kritérií Unie pro zelené veřejné zakázky, z požadavků stanovených v nařízení o taxonomii¹⁴, z pravidel pro konkrétní produkty přijatých podle nařízení Evropského parlamentu a Rady/.... o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků¹⁵ nebo z jiných příslušných pravidel Unie.
- (18) V souladu se směrnicí 2005/29/ES ve znění návrhu směrnice o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci by obchodník neměl prezentovat požadavky kladené právními předpisy na produkty v rámci dané kategorie výrobků jako charakteristický rys nabídky obchodníka ani inzerovat výhody pro spotřebitele, které jsou na příslušném trhu považovány za běžnou praxi. Informace použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení by proto měly umožnit identifikovat environmentální profil produktu nebo obchodníka ve srovnání s běžnou praxí u výrobků v příslušné skupině produktů, jako jsou potraviny, nebo v příslušném odvětví.

¹³ Doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 471, 30.12.2021, s. 1).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

¹⁵ [...]

To je nezbytné k podložení posouzení, zda v souvislosti s daným produktem nebo obchodníkem lze uvádět výslovná environmentální tvrzení v souladu s funkcí environmentálního tvrzení, která spočívá v prokázání, že produkt nebo obchodník má pozitivní dopad nebo nemá žádný dopad na životní prostředí, nebo že produkt nebo obchodník méně poškozuje životní prostředí než jiné produkty nebo obchodníci. Běžná praxe by mohla odpovídat minimálním zákonným požadavkům, které se vztahují na konkrétní environmentální aspekt nebo environmentální profil, například pokud jde o složení produktu, povinný recyklovaný obsah nebo zpracování po skončení životnosti. Pokud však většina produktů v rámci skupiny výrobků nebo většina obchodníků v rámci odvětví dosahuje lepších výsledků, než jsou tyto zákonné požadavky, neměly by být minimální zákonné požadavky považovány za běžnou praxi.

- (19) Pro spotřebitele by bylo zavádějící, kdyby výslovné environmentální tvrzení poukazovalo na přínosy ve smyslu environmentálních dopadů nebo environmentálních aspektů a zároveň opomíjelo, že dosažení těchto přínosů vede k negativním kompromisům v jiných environmentálních dopadech nebo environmentálních aspektech. Informace použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení by proto měly zajistit, aby bylo možné identifikovat vzájemné vazby mezi relevantními environmentálními dopady a mezi environmentálními aspekty a environmentálními dopady současně s možnými kompromisy. Posouzení použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení by mělo určit, zda zlepšení environmentálních dopadů nebo environmentálních aspektů nevede k takovým kompromisům, které významně zhoršují výsledky, pokud jde o jiné environmentální dopady nebo environmentální aspekty (např. úspory ve spotřebě vody vedou k výraznému zvýšení emisí skleníkových plynů) nebo pokud jde o stejný environmentální dopad v jiné fázi životního cyklu produktu (např. úspory CO₂ ve fázi výroby vedou k výraznému zvýšení emisí CO₂ ve fázi používání). Například tvrzení o pozitivních dopadech účinného využívání zdrojů v intenzivních zemědělských postupech může spotřebitele uvádět v omyl kvůli kompromisům spojeným s dopady na biologickou rozmanitost, ekosystémy nebo dobrými životními podmínkami zvířat. Ekologické tvrzení o textiliích obsahujících plastový polymer z recyklovaných PET lahví může rovněž uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o přínos tohoto aspektu pro životní prostředí, pokud použití tohoto recyklovaného polymeru konkuruje uzavřenému systému recyklace materiálů přicházejících do styku s potravinami, který je z hlediska oběhového hospodářství považován za výhodnější.
- (20) Aby bylo environmentální tvrzení považováno za robustní, mělo by co nejpresněji odrážet environmentální profil konkrétního produktu nebo obchodníka. Informace použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení proto musí obsahovat primární, pro společnost specifické údaje o relevantních aspektech, které významně přispívají k environmentálnímu profilu produktu nebo obchodníka uvedeného v tvrzení. Je nutné najít správnou rovnováhu mezi zajištěním relevantních a robustních informací pro doložení environmentálních tvrzení a úsilím potřebným ke shromáždění primárních informací. Požadavek na použití primárních informací by měl být zvažován s ohledem na vliv, který obchodník uvádějící tvrzení uplatňuje na příslušný proces, a na dostupnost primárních informací. Pokud obchodník uvádějící tvrzení příslušný proces neprovádí a primární informace nejsou k dispozici, mělo by být možné použít přesné sekundární informace i pro procesy, které významně přispívají k environmentálnímu profilu produktu nebo obchodníka. To je důležité zejména proto, aby nebyly znevýhodněny malé a střední podniky a aby úsilí potřebné k získání primárních údajů zůstalo na přiměřené úrovni. Relevantní environmentální aspekty se

navíc u každého typu environmentálního tvrzení liší. Například v případě tvrzení o recyklovaném nebo biologickém obsahu by složení produktu mělo být pokryto primárními údaji. V případě tvrzení o menším znečišťování životního prostředí v určité fázi životního cyklu by informace o emisích a dopadech na životní prostředí v této fázi životního cyklu měly zahrnovat i primární údaje. Primární i sekundární (tj. průměrné) údaje by měly vykazovat vysokou úroveň kvality a přesnosti.

- (21) Ukázalo se, že tvrzení týkající se klimatu jsou obzvláště náchylná k tomu, aby byla nejasná a nejednoznačná a uváděla spotřebitele v omyl. Týká se to zejména environmentálních tvrzení, že produkty nebo subjekty jsou „klimaticky neutrální“, „uhlíkově neutrální“, „mají 100% kompenzované emise CO₂“ nebo že do určitého roku dosáhnou „nulových čistých emisí“ a podobně. Taková prohlášení jsou často založena na „kompenzacích“ emisí skleníkových plynů prostřednictvím „uhlíkových kreditů“ vytvořených mimo hodnotový řetězec společnosti, například z projektů v oblasti lesnictví nebo obnovitelných zdrojů energie. Metodiky, na nichž jsou kompenzace založeny, se značně liší a nejsou vždy transparentní, přesné a konzistentní. To vede ke značnému riziku nadhodnocení a dvojího započítání emisí, kterým bylo zabráněno nebo které byly sníženy, v důsledku nedostatečné adicionality či trvalosti, nedostatku ambiciózních a dynamických referenčních úrovní pro udělování kreditů, které se odchyľují od obvyklého stavu, a nedostatku přesné evidence. Výsledkem těchto faktorů jsou kompenzační kredity s nízkou ekologickou vyvážeností a důvěryhodností, které uvádějí spotřebitele v omyl, pokud se na ně spoléhají ve výslovných environmentálních tvrzeních. Kompenzace mohou také odrážet obchodníky od snižování emisí v jejich vlastních provozech a hodnotových řetězcích. Aby obchodníci dostatečně přispívali ke globálním cílům v oblasti zmírňování změny klimatu, měli by upřednostnit účinné snižování emisí ve svých vlastních provozech a hodnotových řetězcích a nespoléhat se na kompenzace. Veškeré výsledné zbytkové emise se budou lišit podle vývoje emisí v jednotlivých odvětvích v souladu s globálními cíli v oblasti klimatu a budou muset být řešeny prostřednictvím zvýšení pohlcování. Pokud se přesto kompenzace používají, považuje se za vhodné řešit tvrzení související s klimatem, včetně tvrzení o budoucím environmentálním profilu, založená na kompenzacích transparentním způsobem. Proto by se při dokládání tvrzení souvisejících s klimatem měly zvažovat veškeré kompenzace emisí skleníkových plynů, které obchodníci používají, odděleně od emisí skleníkových plynů obchodníka nebo produktu. Kromě toho by tyto informace měly uvádět také podíl celkových emisí, které jsou řešeny prostřednictvím kompenzací, zda tyto kompenzace souvisejí se snížením emisí nebo zvýšením pohlcování, a použitou metodiku. Tvrzení související s klimatem, která zahrnují použití kompenzací, musí být doložena metodikami, které zajistí vyváženost a správnou evidenci těchto kompenzací, a tak budou důsledně a transparentně odrážet výsledný dopad na klima.
- (22) Obchodníci se stále více zajímají o uvádění environmentálních tvrzení týkajících se budoucího environmentálního profilu produktu nebo obchodníka, a to i tím, že se připojují k iniciativám, které podporují postupy, jež by mohly přispět ke snížení environmentálního dopadu nebo ke zvýšení oběhovosti. Tato tvrzení by měla být dokládána v souladu s pravidly platnými pro všechna výslovná environmentální tvrzení.
- (23) Informace použité k doložení výslovných environmentálních tvrzení by měly být vědecky podložené a případně nezohlednění určitých environmentálních dopadů nebo environmentálních aspektů by mělo být pečlivě zvažováno.

- (24) Metody stanovení environmentální stopy mohou podpořit doložení výslovných environmentálních tvrzení o konkrétních environmentálních dopadech životního cyklu, které tyto metody pokrývají, za předpokladu, že jsou úplné, co se týče dopadů relevantních pro danou kategorii produktů, a že žádné důležité environmentální dopady neopomíjejí. Tyto metody pokrývají šestnáct environmentálních dopadů, včetně změny klimatu a dopadů souvisejících s vodou, ovzduším, půdou, zdroji, využíváním půdy a toxicitou.
- (25) Skutečnost, že určitý významný environmentální dopad produktu není zahrnut v žádné ze šestnácti kategorií dopadu v rámci metod stanovení environmentální stopy, by neměla být důvodem pro nezohlednění těchto dopadů. Hospodářský subjekt, který uvádí výslovné environmentální tvrzení o takové skupině produktů, by měl mít povinnost pečlivě vyhledat důkazy, které takové tvrzení dokládají. Například hospodářský subjekt, který činí výslovné environmentální tvrzení o produktu rybolovu, jak je definován v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013¹⁶, by měl mít povinnost pečlivě vyhledat důkazy dokládající udržitelnost cílové populace ryb. K tomuto účelu lze využít posouzení populací ryb prováděné Mezinárodní radou pro průzkum moří a podobnými orgány pro posuzování populací ryb.
- (26) Také dosud neexistuje spolehlivá metodika pro hodnocení dopadů životního cyklu na životní prostředí v souvislosti s uvolňováním mikroplastů. Pokud však takové uvolňování přispívá k významným environmentálním dopadům, které nejsou předmětem tvrzení, nemělo by být obchodníkovi, který uvádí tvrzení o jiném aspektu, povoleno to opomíjet, ale měl by brát v úvahu dostupné informace a aktualizovat posouzení, jakmile budou k dispozici obecně uznávané vědecké důkazy.
- (27) Spotřebitelé mohou být rovněž klamáni výslovnými environmentálními tvrzeními, která uvádějí nebo naznačují, že produkt nebo obchodník vykazuje menší nebo větší environmentální dopady nebo lepší či horší environmentální profil než jiné produkty nebo obchodníci („srovnávací environmentální tvrzení“). Aniž je dotčeno případné uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES¹⁷, je v zájmu umožnění přístupu spotřebitelů ke spolehlivým informacím nezbytné zajistit, aby bylo možné srovnávací environmentální tvrzení patřičně porovnávat. Například výběr ukazatelů stejných environmentálních aspektů, ale použití jiného vzorce pro kvantifikaci těchto ukazatelů znemožňuje srovnání, a proto existuje riziko klamání spotřebitelů. V případě, že dva obchodníci uplatňují environmentální tvrzení související se změnou klimatu, přičemž jeden z nich bere v úvahu pouze přímé environmentální dopady, zatímco druhý bere v úvahu environmentální dopady přímé i nepřímé, nejsou tyto výsledky srovnatelné. Také rozhodnutí provádět srovnání pouze v určitých fázích životního cyklu produktu může vést k zavádějícím tvrzením, pokud není transparentní. Srovnávací environmentální tvrzení musí zajistit, aby i u produktů s velmi odlišnými surovinami, použitím a zpracovatelskými řetězci, jako jsou plasty z biologického materiálu a plasty z fosilního materiálu, byly u všech produktů zohledněny nejdůležitější fáze životního cyklu. Například zemědělství nebo lesnictví má význam pro plasty z biologického materiálu, zatímco těžba ropy má význam pro

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

plasty z fosilního materiálu a otázka, zda významný podíl produktu skončí na skládce, je velmi důležitá u plastů, které se dobře biologicky rozkládají v podmínkách skládky, ale možná méně důležitá u plastů, které se v takových podmínkách nerozkládají.

- (28) Při stanovování požadavků na dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení, a to i prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí, by měly být zohledněny obtíže, s nimiž se obchodníci mohou setkat při shromažďování informací od subjektů v celém hodnotovém řetězci nebo informací o celkovém životním cyklu produktu, zejména v případě služeb nebo v případech, kdy neexistují dostatečné vědecké důkazy. To je důležité například u služeb, jako jsou služby elektronických komunikací, u nichž může být obtížné vymezit rozsah a hranice systému, např. kde začíná a kde končí životní cyklus, a ještě více tam, kde jsou dodavatelské řetězce složité a nestálé, např. v případech, kdy je mnoho zařízení nebo součástí vyráběno velkým počtem podniků mimo EU, a informace týkající se udržitelnosti tak nemusí být pro dotčené obchodníky z EU snadno dostupné.
- (29) V některých odvětvích nebo u některých produktů či obchodníků lze předpokládat významné environmentální dopady nebo environmentální aspekty, ale nemusí ještě existovat uznávaná vědecká metoda pro úplné posouzení těchto environmentálních dopadů a environmentálních aspektů. V takových případech, a zatímco se pracuje na vývoji metod a shromažďování důkazů umožňujících posouzení příslušného environmentálního dopadu nebo environmentálního aspektu pro tato odvětví, obchodníky nebo produkty, by obchodníci měli mít možnost propagovat své úsilí o udržitelnost prostřednictvím zveřejňování zpráv o udržitelnosti společnosti, věcných zpráv o ukazatelích výkonnosti společnosti a práci na snižování spotřeby energie, a to i na svých internetových stránkách. Tato flexibilita by zachovala a podpořila motivaci těchto odvětví nebo obchodníků pokračovat v úsilí o vypracování společných environmentálních posouzení podle této směrnice a zároveň by poskytla potřebný čas na dokončení této práce.
- (30) Přestože nekalé obchodní praktiky, včetně klamavých environmentálních tvrzení, jsou podle směrnice 2005/29/ES zakázány všem obchodníkům¹⁸, administrativní zátěž spojená s dokládáním a ověřováním environmentálních tvrzení pro nejmenší společnosti by mohla být nepřiměřená a je třeba se jí vyhnout. Za tímto účelem by měly být mikropodniky vyňaty z požadavků na dokládání podle článků 3 a 4, ledaže by si přály získat certifikáty shody výslovných environmentálních tvrzení, které budou uznávat příslušné orgány v celé Unii.
- (31) S cílem vyhovět jak potřebám obchodníků, pokud jde o dynamické marketingové strategie, tak potřebám spotřebitelů, pokud jde o podrobnější a přesnější environmentální informace, může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci, kterými doplní ustanovení o dokládání výslovných environmentálních tvrzení tím, že dále upřesní kritéria pro takové dokládání s ohledem na určitá tvrzení (např. tvrzení související s klimatem, včetně tvrzení o kompenzacích, „klimatické neutralitě“ nebo podobných tvrzení, tvrzení o recyklovatelnosti a recyklovaném obsahu). Komise by měla být zmocněna k dalšímu stanovení pravidel pro měření a výpočet environmentálních dopadů, environmentálních aspektů a environmentálního profilu

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22) ve znění pozdějších změn.

tím, že určí, které činnosti, postupy, materiály, emise nebo použití v případě produktu nebo obchodníka významně přispívají nebo nemohou přispívat k relevantním environmentálním dopadům a environmentálním aspektům; že určí, pro které environmentální aspekty a environmentální dopady by měly být použity primární informace, a že stanoví kritéria pro posouzení přesnosti primárních a sekundárních informací. Zatímco ve většině případů by Komise zvážila potřebu přijetí těchto pravidel až poté, co by měla k dispozici výsledky monitorování vývoje environmentálních tvrzení na trhu Unie, u některých typů tvrzení může být nutné, aby Komise přijala doplňující pravidla dříve, než budou výsledky tohoto monitorování k dispozici. Například v případě tvrzení souvisejících s klimatem může být nutné přijmout takové doplňující akty, aby bylo možné uplatnit ustanovení o dokládání tvrzení založených na kompenzacích.

- (32) Doporučení Komise (EU) 2021/2279 obsahuje pokyny, jak měřit environmentální profil životního cyklu konkrétních produktů a organizací a jak vypracovat pravidla produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy (PEFCR) a odvětvová pravidla ke stanovení environmentální stopy organizace (OEFSR), která umožní porovnávat produkty s referenční hodnotou. Taková pravidla pro kategorie konkrétních produktů nebo obchodníků lze použít na podporu doložení tvrzení v souladu s požadavky této směrnice. Komise by proto měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení pravidel pro jednotlivé skupiny produktů nebo odvětví, pokud to může mít přidanou hodnotu. Pokud však metoda stanovení environmentální stopy produktu dosud nezahrnuje kategorii dopadu, která je pro skupinu produktů relevantní, lze PEFCR přijmout až po přidání těchto nových relevantních kategorií environmentálního dopadu. Například pokud jde o mořský rybolov, měla by pravidla PEFCR kupříkladu odrážet kategorie environmentálních dopadů specifické pro rybolov, zejména udržitelnost cílové populace. Pokud jde o vesmír, měla by pravidla PEFCR odrážet kategorie environmentálních dopadů specifické pro obranu a vesmír, včetně využití orbitálního prostoru. Pokud jde o potraviny a zemědělské produkty, měla by být před zvážením přijetí pravidel PEFCR začleněna například i biologická rozmanitost a ochrana přírody, jakož i zemědělské postupy zahrnující pozitivní externality extenzivního zemědělství a dobré životní podmínky zvířat. Co se týče textilu, pravidla PEFCR by měla dříve, než bude možné uvažovat o jejich přijetí, zohlednit například uvolňování mikroplastů.
- (33) Vzhledem k tomu, že na klamavá environmentální tvrzení se již vztahuje směrnice 2005/29/ES, umožňuje vnitrostátním soudům a správním orgánům taková tvrzení zastavit a zakázat. Aby například byla environmentální tvrzení v souladu se směrnicí 2005/29/ES, měla by se týkat pouze aspektů, které jsou významné z hlediska environmentálního dopadu produktu nebo obchodníka. Environmentální tvrzení by také měla být jasná a jednoznačná, pokud jde o to, na které aspekty produktu nebo obchodníka se vztahují, a neměla by vynechávat ani skrývat důležité informace o environmentálním profilu produktu nebo obchodníka, které spotřebitelé potřebují k informovanému výběru. Formulace, vyobrazení a celková prezentace produktu, včetně rozvržení, výběru barev, obrázků, zvuků, symbolů nebo značek, obsažené v environmentálním tvrzení by měly pravdivě a přesně vyjadřovat rozsah dosaženého přínosu pro životní prostředí a neměly by dosažený přínos pro životní prostředí přeceňovat.
- (34) Pokud se výslovné environmentální tvrzení týká konečného produktu a relevantní environmentální dopady nebo environmentální aspekty takového produktu se vyskytují ve fázi používání a spotřebitelé mohou tyto environmentální dopady nebo

environmentální aspekty ovlivnit vhodným chováním (jde např. o správné třídění odpadu nebo o dopady vzorců používání na životnost produktu), mělo by tvrzení obsahovat také informace vysvětlující spotřebitelům, jak mohou svým chováním pozitivně přispět k ochraně životního prostředí.

- (35) S cílem usnadnit spotřebitelům výběr udržitelnějších produktů a motivovat obchodníky k úsilí o snížení jejich environmentálních dopadů by se v případě, že se sdělované tvrzení týká budoucího environmentálního profilu, mělo toto tvrzení přednostně zakládat na zlepšeních uvnitř vlastních provozů a hodnotových řetězců obchodníka, nikoli na kompenzaci emisí skleníkových plynů nebo jiných environmentálních dopadů.
- (36) Spotřebitelé by měli mít snadný přístup k informacím o produktu nebo obchodníkovi, k němuž se výslovné environmentální tvrzení vztahuje, a k informacím, které dané tvrzení dokládají. Tyto informace by měly také zohledňovat potřeby starších spotřebitelů. Za tímto účelem by obchodníci měli tyto informace poskytnout buď ve fyzické podobě, nebo uvést internetový odkaz, QR kód nebo rovnocenný odkaz vedoucí na internetové stránky, kde jsou k dispozici podrobnější informace o doložení výslovného environmentálního tvrzení alespoň v jednom z úředních jazyků členského státu, kde je tvrzení uváděno. Aby se usnadnilo vynucování této směrnice, měl by internetový odkaz, QR kód nebo rovnocenný odkaz rovněž zajistit snadný přístup k certifikátu shody týkajícímu se doložení výslovného environmentálního tvrzení a ke kontaktním údajům ověřovatele, který daný certifikát vypracoval.
- (37) Aby se předešlo možným nepřiměřeným dopadům na mikropodniky, měly by být nejmenší podniky z požadavků článku 5 ohledně informací o doložení výslovných environmentálních tvrzení vyňaty, ledaže by tyto podniky chtěly získat certifikát shody výslovného environmentálního tvrzení, který bude uznáván příslušnými orgány v celé Unii.
- (38) Pokud Komise přijme akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění ustanovení o dokládání výslovných environmentálních tvrzení, může být nezbytné doplnit také ustanovení o sdělování těchto tvrzení. Například v případě, že se stanoví specifická pravidla založená na životním cyklu týkající se dokládání výslovných environmentálních tvrzení u určité skupiny produktů nebo odvětví, může být nutné přidat doplňující pravidla pro prezentaci environmentálních dopadů posuzovaných na základě těchto pravidel s tím, že se bude vyžadovat, aby byly vedle souhrnného ukazatele celkového environmentálního profilu prezentovány tři hlavní environmentální dopady. Za tímto účelem by měla být Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které doplní ustanovení o sdělování výslovných environmentálních tvrzení.
- (39) V současné době se na trhu Unie používá více než 200 environmentálních značek. Jejich fungování se významně liší, například pokud jde o transparentnost a komplexnost používaných norem nebo metod, četnost revizí nebo úroveň auditu či ověřování. Tyto rozdíly mají vliv na spolehlivost informací, které jsou na environmentálních značkách sdělovány. Přestože tvrzení založená na ekoznačce EU nebo jejich vnitrostátních ekvivalentech mají pevný vědecký základ a transparentní tvorbu kritérií, vyžadují testování a ověřování třetí stranou a předpokládají pravidelné monitorování, důkazy naznačují, že mnoho environmentálních značek, které jsou v současné době na trhu EU, je zavádějících. Mnoho environmentálních značek zejména postrádá dostatečné ověřovací postupy. Výslovná environmentální tvrzení uváděná na environmentálních značkách by proto měla být založena na systému certifikace.

- (40) V případech, kdy environmentální značka zahrnuje obchodní sdělení spotřebitelům, které naznačuje nebo vytváří dojem, že produkt má pozitivní nebo žádný dopad na životní prostředí nebo že je méně škodlivý pro životní prostředí než konkurenční produkty bez této značky, představuje tato environmentální značka rovněž výslovné environmentální tvrzení. Obsah takové environmentální značky proto podléhá požadavkům na dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení.
- (41) Cílem environmentálních značek je často poskytnout spotřebitelům souhrnné bodové hodnocení kumulativního environmentálního dopadu produktů nebo obchodníků, aby bylo možné produkty nebo obchodníky přímo porovnávat. Takové souhrnné bodové hodnocení však představuje riziko klamání spotřebitelů, protože souhrnný ukazatel může oslabit negativní environmentální dopady některých aspektů produktu pozitivnějšími environmentálními dopady jeho jiných aspektů. Kromě toho se tyto značky, pokud jsou vyvinuty různými subjekty, obvykle liší z hlediska konkrétní metodiky, která je základem souhrnného hodnocení, např. z hlediska zvažovaných environmentálních dopadů nebo váhy, která je daným environmentálním dopadům přisuzována. V důsledku toho může stejný produkt získat v závislosti na systému různé bodové nebo škálové hodnocení. Tento problém vyvstává v souvislosti se systémy zavedenými v Unii a ve třetích zemích. To přispívá k roztržičnosti vnitřního trhu, představuje riziko znevýhodnění menších podniků a pravděpodobně povede k dalšímu matení spotřebitelů a k podřívání jejich důvěry v environmentální značky. Aby se tomuto riziku zabránilo a zajistila se lepší harmonizace v rámci jednotného trhu, neměla by se výslovná environmentální tvrzení, včetně environmentálních značek, založená na souhrnném hodnocení vyjadřujícím kumulativní environmentální dopad produktů nebo obchodníků považovat za dostatečně doložená, pokud toto souhrnné hodnocení nevyplývá z pravidel Unie, včetně aktů v přenesené pravomoci, které je Komise zmocněna přijímat podle této směrnice, vedoucích k harmonizovaným systémům pro všechny produkty nebo pro konkrétní skupinu produktů v celé Unii založeným na jednotné metodice, aby byla zajištěna soudržnost a srovnatelnost.
- (42) V souladu s návrhem směrnice o posílení postavení spotřebitelů pro ekologickou transformaci, kterým se mění směrnice 2005/29/ES, představuje uvádění označení udržitelnosti, které se nezakládá na systému certifikace nebo není zavedeno orgány veřejné správy, za všech okolností nekalou obchodní praktiku. To znamená, že jsou zakázána „samocertifikovaná“ označení udržitelnosti, u nichž neprobíhá žádné ověřování třetí stranou a pravidelné monitorování, pokud jde o dodržování základních požadavků na označení udržitelnosti.
- (43) V zájmu boje proti klamavým výslovným environmentálním tvrzením sdělovaným formou environmentálních značek a zvýšení důvěry spotřebitelů v environmentální značky by tato směrnice měla stanovit kritéria správy, která budou muset splňovat všechny systémy environmentálního značení, a doplnit tak požadavky stanovené v uvedeném návrhu, kterým se mění směrnice 2005/29/ES.
- (44) Aby se zabránilo dalšímu množování vnitrostátních nebo regionálních úředně uznaných systémů environmentálního značení typu I („ekoznačení“) podle normy EN ISO 14024 a dalších systémů environmentálního značení a aby se zajistila větší harmonizace na vnitřním trhu, měly by se nové vnitrostátní nebo regionální systémy environmentálního značení vytvářet pouze v rámci práva Unie. Členské státy nicméně mohou požádat Komisi, aby zvážila vytvoření veřejných systémů značení na úrovni Unie pro skupiny produktů nebo odvětví, kde takové značky v právu Unie dosud neexistují a kde by harmonizace přinesla přidanou hodnotu pro účinné dosažení cílů udržitelnosti a vnitřního trhu.

- (45) Aby se nevytvářely zbytečné překážky mezinárodnímu obchodu a aby se zajistilo rovné zacházení jako s veřejnými systémy zavedenými v Unii, měly by mít orgány veřejné správy mimo Unii, které zavádějí nové systémy značení, možnost požádat Komisi o schválení používání dané značky na trhu Unie. Toto schválení by mělo být podmíněno přínosem systému k dosažení cílů této směrnice a uděleno za předpokladu, že systémy vykazují přidanou hodnotu z hlediska environmentálních ambicí, pokrytí environmentálních dopadů, skupiny produktů nebo odvětví a splňují všechny požadavky této směrnice.
- (46) Příliš velký počet systémů environmentálního značení zavedených soukromými subjekty a jejich překrývající se rozsah mohou u spotřebitelů vyvolat zmatek nebo podkopat jejich důvěru v environmentální značky. Členské státy by proto měly soukromým subjektům umožnit zavádět nové systémy environmentálního značení pouze za předpokladu, že ve srovnání se stávajícími vnitrostátními nebo regionálními systémy nabízejí významnou přidanou hodnotu z hlediska environmentálních ambicí kritérií pro udělení značky, pokrytí relevantních environmentálních dopadů a úplnosti základního posouzení. Členské státy by měly zavést postup pro schvalování nových systémů environmentálního značení na základě certifikátu shody vypracovaného nezávislým ověřovatelem. Vztahovat by se měl na systémy zřizované v Unii i mimo ni.
- (47) V zájmu zajištění právní jistoty a usnadnění vynucování ustanovení o nových vnitrostátních a regionálních úředně uznaných systémech environmentálního značení a nových soukromých systémech značení by Komise měla zveřejnit seznam těch systémů, které mohou být na trhu Unie nadále uplatňovány nebo na něj mohou vstoupit.
- (48) S cílem zajistit harmonizovaný přístup členských států k posuzování a schvalování systémů environmentálního značení vytvořených soukromými subjekty a zavést postup schvalování navrhovaných systémů vytvořených orgány veřejné správy mimo Unii ze strany Komise by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí společných pravidel, která stanoví podrobné požadavky na schvalování takových systémů environmentálního značení, formát a obsah podpůrných dokumentů a pravidla postupu pro schvalování takových systémů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁹.
- (49) Je nezbytné, aby výslovná environmentální tvrzení správně odrážela environmentální profil a environmentální dopady, které dané tvrzení pokrývá, a aby zohledňovala nejnovější vědecké poznatky. Členské státy by proto měly zajistit, aby obchodník, který tvrzení uvádí, alespoň každých pět let přezkoumal a aktualizoval doložení a sdělování tvrzení, aby zajistil soulad s požadavky této směrnice.
- (50) Aby byla zajištěna spolehlivost výslovných environmentálních tvrzení, je nezbytné, aby členské státy stanovily postup pro ověřování, zda doložení a sdělování výslovných environmentálních tvrzení, včetně environmentálních značek, nebo systémy environmentálního značení splňují požadavky stanovené v této směrnici.
- (51) Aby mohly příslušné orgány účinněji kontrolovat provádění ustanovení této směrnice a co nejvíce zabránit tomu, aby se na trhu objevovala nedoložená výslovná

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

environmentální tvrzení, včetně environmentálních značek, měli by ověřovatelé, kteří splňují harmonizované požadavky stanovené touto směrnicí, kontrolovat, zda informace použité pro doložení a sdělování výslovných environmentálních tvrzení splňují požadavky této směrnice. Aby nedocházelo ke klamání spotřebitelů, mělo by ověření v každém případě proběhnout před zveřejněním environmentálních tvrzení nebo před zobrazením environmentálních značek. Ověřovatel může, je-li to vhodné, naznačit několik způsobů sdělování výslovného environmentálního tvrzení, které jsou v souladu s požadavky této směrnice, aby se předešlo nutnosti neustálého opakování certifikování v případě, že se způsob sdělování mírně změní, aniž by to mělo vliv na soulad s požadavky této směrnice. Aby se obchodníkům usnadnilo dodržení pravidel pro dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení, včetně environmentálních značek, mělo by ověřování brát v potaz povahu a obsah tvrzení nebo environmentální značky, včetně toho, zda se z hlediska směrnice 2005/29/ES jeví jako nekalé.

- (52) Aby byla obchodníkům na celém vnitřním trhu poskytnuta právní jistota, pokud jde o soulad výslovných environmentálních tvrzení s požadavky této směrnice, měly by být certifikáty shody uznávány příslušnými orgány v celé Unii. Mikropodniky by měly mít možnost o takový certifikát požádat, pokud si přejí osvědčit svá tvrzení v souladu s požadavky této směrnice a využívat uznávání certifikátu v celé Unii. Certifikát shody by však neměl předjímat posouzení environmentálního tvrzení ze strany orgánů veřejné správy nebo soudů, jež prosazují směrnici 2005/29/ES.
- (53) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro ustanovení o ověřování výslovných environmentálních tvrzení a systémů environmentálního značení a usnadnění vynucování ustanovení této směrnice týkajících se ověřování by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí společného formuláře pro certifikát shody a technických prostředků pro vydávání těchto certifikátů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁰.
- (54) Malé a střední podniky by měly mít možnost využívat příležitostí, které trh s udržitelnějšími produkty nabízí, ale při plnění některých požadavků na dokládání a ověřování výslovných environmentálních tvrzení by se mohly potýkat s úměrně vyššími náklady a obtížemi. Členské státy by měly poskytovat přiměřené informace a zvyšovat povědomí o způsobech plnění požadavků této směrnice, zajistit cílenou a specializovanou odbornou přípravu a poskytovat zvláštní pomoc a podporu, včetně finanční, malým a středním podnikům, které chtějí uvádět výslovná environmentální tvrzení na svých výrobcích nebo v souvislosti se svou činností. Členské státy by měly přijímat opatření s ohledem na příslušná pravidla státní podpory.
- (55) Pro zajištění rovných podmínek na trhu Unie, kde jsou tvrzení o environmentálním profilu produktu nebo obchodníka založena na spolehlivých, srovnatelných a ověřitelných informacích, je nezbytné stanovit společná pravidla pro vynucování a dodržování předpisů.
- (56) Aby bylo zajištěno dosažení cílů této směrnice a účinné vynucování jejích požadavků, měly by členské státy určit své vlastní příslušné orgány odpovědné za uplatňování a vynucování této směrnice. Vzhledem k značné doplňkovosti článků 5 a 6 této

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

směrnice s ustanoveními směrnice 2005/29/ES by však členské státy měly mít rovněž možnost určit k jejich vynucování stejné příslušné orgány, jaké odpovídají za vynucování směrnice 2005/29/ES. V zájmu jednotnosti by členské státy v případě takové volby měly mít možnost se spolehnout na prostředky a pravomoci k vynucování, které zavedly v souladu s článkem 11 směrnice 2005/29/ES, odchýlně od pravidel pro vynucování stanovených v této směrnici. V případech, kdy na jejich území existuje více než jeden určený příslušný orgán, a v zájmu účinného výkonu povinností příslušných orgánů by měl členský stát zajistit úzkou spolupráci mezi všemi určenými příslušnými orgány.

- (57) Aniž jsou dotčeny pravomoci, které již byly orgánům odpovědným za ochranu spotřebitele svěřeny nařízením (EU) 2017/2394²¹, měly by mít příslušné orgány minimální soubor vyšetřovacích a donucovacích pravomocí, aby zajistily dodržování této směrnice, rychleji a účinněji vzájemně spolupracovaly a odrazovaly účastníky trhu od porušování této směrnice. Tyto pravomoci by měly být dostatečné k tomu, aby bylo možné účinně řešit problémy spojené s vynucováním práva v oblasti elektronického obchodu a digitálního prostředí a zabránit tomu, aby subjekty na trhu, které nedodržují předpisy, využívaly mezer v systému vynucování práva tím, že se přesunou do členských států, jejichž příslušné orgány mohou být k řešení protiprávních praktik méně vybavené.
- (58) Příslušné orgány by měly mít možnost použít všechny skutečnosti a okolnosti případu jako důkazy pro účely svého vyšetřování.
- (59) Aby se zabránilo výskytu klamavých a nepodložených výslovných environmentálních tvrzení na trhu Unie, měly by příslušné orgány provádět pravidelné kontroly výslovných environmentálních tvrzení a používaných systémů environmentálního značení s cílem ověřit, zda jsou splněny požadavky stanovené v této směrnici.
- (60) Pokud příslušné orgány zjistí porušení požadavků této směrnice, měly by provést hodnocení a na základě jeho výsledků informovat obchodníka o zjištěném porušení a požadovat, aby obchodník přijal nápravná opatření. Aby se minimalizoval klamavý účinek, který má na spotřebitele nevyhovující výslovné environmentální tvrzení nebo nevyhovující systém environmentálního značení, měly by příslušné orgány po obchodníkovi požadovat, aby přijal účinná a rychlá opatření k nápravě tohoto porušení. Požadovaná nápravná opatření by měla být přiměřená zjištěnému porušení a jeho očekávaným škodlivým účinkům na spotřebitele.
- (61) Pokud se protiprávní jednání neomezuje na území státu obchodníka a došlo k postoupení výslovného environmentálního tvrzení mezi obchodníky, měly by příslušné orgány informovat ostatní členské státy o výsledcích hodnocení, které provedly, a o případných opatřeních, jejichž přijetí požadovaly od odpovědného obchodníka.
- (62) Příslušné orgány by rovněž měly provádět kontroly výslovných environmentálních tvrzení na trhu Unie, pokud mají k dispozici relevantní informace, včetně odůvodněných obav předložených třetími stranami, a na jejich základě. Třetí strany, které předkládají případ vzbuzující obavy, by měly být schopny prokázat dostatečný zájem nebo tvrdit, že došlo k narušení práva.

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

- (63) Aby se zajistilo, že obchodníci budou účinně odrazováni od nedodržování požadavků této směrnice, měly by členské státy stanovit pravidla pro sankce za porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Pro usnadnění jednoduššího uplatňování sankcí je nutné stanovit společná demonstrativní kritéria pro určení druhů a výše sankcí, které mají být v případě porušení předpisů uloženy. Tato kritéria by měla zahrnovat mimo jiné povahu a závažnost porušení předpisů, jakož i ekonomický prospěch z něj plynoucí, aby bylo zajištěno, že odpovědné osoby budou o tento prospěch připraveny.
- (64) Při stanovování sankcí a opatření pro případy porušení předpisů by členské státy měly pamatovat na to, že výše pokut by měla na základě závažnosti porušení předpisů účinně zbavit obchodníka, který nedodržuje předpisy, ekonomického prospěchu plynoucího z používání klamavého nebo nedoloženého výslovného environmentálního tvrzení nebo nevyhovujícího systému environmentálního značení, a to i v případech opakovaného porušení předpisů. Opatření pro případy porušení předpisů stanovená členskými státy by proto měla zahrnovat také konfiskaci příslušného produktu obchodníkovi nebo příjmů získaných z transakcí, jichž se toto porušení týká, nebo dočasné vyloučení ze zadávání veřejných zakázek či dočasný zákaz uvádění produktů nebo poskytování služeb na trhu Unie. Hlavním kritériem pro opatření přijatá donucovacími orgány by měla být závažnost porušení předpisů. Maximální výše pokut by měla být odrazující a měla by být stanovena alespoň na úrovni 4 % celkového ročního obrátu obchodníka v dotčeném členském státě nebo členských státech v případě rozsáhlých porušení předpisů s unijním rozměrem, která jsou předmětem koordinovaného vyšetřování a donucovacích opatření v souladu s nařízením (EU) 2017/2394²².
- (65) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla vhodné konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²³. Zejména s cílem zajistit rovnocennou účast na přípravě aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se přípravou aktů v přenesené pravomoci zabývají.
- (66) Komise by za účelem posouzení účinnosti právních předpisů z hlediska cílů, které sleduje, měla provést hodnocení této směrnice a předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hlavních zjištěních. Pro účely hodnocení této směrnice by členské státy měly pravidelně shromažďovat informace o jejím uplatňování a každoročně je poskytovat Komisi.
- (67) Pokud bude Komise na základě výsledků monitorování a hodnocení této směrnice považovat za vhodné navrhnout její přezkum, měla by být rovněž zvážena proveditelnost a vhodnost dalších ustanovení o povinnosti používat společnou metodu pro dokládání výslovných environmentálních tvrzení, rozšíření zákazu environmentálních tvrzení na výrobky obsahující nebezpečné látky s výjimkou případů, kdy se jejich použití považuje za nezbytné pro společnost, nebo další

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

²³ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

harmonizace, pokud jde o požadavky na dokládání konkrétních environmentálních tvrzení o environmentálních aspektech nebo environmentálních dopadech.

- (68) V Unii by mělo být postupně ukončeno používání nejškodlivějších látek, aby se zabránilo nebo předešlo významnému poškození lidského zdraví a životního prostředí, což platí zejména o používání těchto látek ve spotřebitelských výrobcích. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008²⁴ zakazuje označovat směsi a látky, které obsahují nebezpečné chemické látky, jako „netoxické“, „neškodné“, „neznečišťující“ či „ekologické“ nebo je označovat jakýmkoli jinými tvrzeními, která naznačují, že látka nebo směs není nebezpečná, nebo tvrzeními, která jsou v rozporu s klasifikací dané látky nebo směsi. Členské státy musí zajistit plnění této povinnosti. V souladu se závazkem ve Strategii pro udržitelnost v oblasti chemických látek definuje Komise kritéria pro zásadní použití, kterými se bude řídit uplatňování v příslušných právních předpisech Unie.
- (69) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšit fungování vnitřního trhu pro hospodářské subjekty působící na vnitřním trhu a pro spotřebitele, kteří se spoléhají na environmentální tvrzení, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (70) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech²⁵ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (71) Příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012²⁶ by měla být změněna tak, aby obsahovala odkaz na tuto směrnici, aby se tak usnadnila správní spolupráce mezi příslušnými orgány prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu.
- (72) Příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394²⁷ by měla být změněna tak, aby obsahovala odkaz na tuto směrnici, aby se tak usnadnila přeshraniční spolupráce při vynucování této směrnice.
- (73) Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828²⁸ by měla být změněna tak, aby obsahovala odkaz na tuto směrnici, aby tak byly chráněny kolektivní zájmy spotřebitelů stanovené touto směrnicí,

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

²⁵ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

²⁷ Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na výslovná environmentální tvrzení obchodníků o výrobcích nebo obchodnících v obchodních praktikách vůči spotřebiteli.
2. Tato směrnice se nepoužije na systémy environmentálního značení ani na výslovná environmentální tvrzení upravená nebo podložená pravidly stanovenými v těchto předpisech:
 - a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010²⁹;
 - b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848³⁰;
 - c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369³¹;
 - d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES³²;
 - e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011³³;
 - f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008³⁴;
 - g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009³⁵;
 - h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/94/ES³⁶;
 - i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011³⁷;

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 409, 4.12.2020, s. 1).

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (přepracované znění) (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

³⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/94/ES ze dne 13. prosince 1999 o dostupnosti informací pro spotřebitele o spotřebě paliva a emisích CO₂ při prodeji nových osobních automobilů (Úř. věst. L 12, 18.1.2000, s. 16).

- j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES³⁸;
- k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES³⁹;
- l) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852⁴⁰;
- m) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...⁴¹;
- n) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU⁴²;
- o) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁴³ a další unijní, vnitrostátní nebo mezinárodní pravidla, normy nebo pokyny pro finanční služby, finanční nástroje a finanční produkty;
- p) jiné stávající nebo budoucí předpisy Unie, které stanoví podmínky, za nichž mohou nebo mají být uváděna určitá výslovná environmentální tvrzení o určitých produktech nebo obchodnících, nebo předpisy Unie, které stanoví požadavky na posuzování nebo sdělování environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálních profilů určitých produktů nebo obchodníků, nebo podmínky pro systémy environmentálního značení.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „environmentálním tvrzením“ environmentální tvrzení ve smyslu čl. 2 písm. o) směrnice 2005/29/ES;
- 2) „výslovným environmentálním tvrzením“ environmentální tvrzení, které má textovou podobu nebo je uvedeno na environmentální značce;
- 3) „obchodníkem“ obchodník ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 2005/29/ES;
- 4) „produktem“ produkt ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2005/29/ES;
- 5) „spotřebitelem“ spotřebitel ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2005/29/ES;

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

³⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../..., kterým se zřizuje rámec Unie pro certifikaci pohlcování uhlíku (Úř. věst. L ...).

⁴² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁴³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 6) „obchodními praktikami vůči spotřebiteli“ obchodní praktiky vůči spotřebiteli ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2005/29/ES;
- 7) „označením udržitelnosti“ označení udržitelnosti ve smyslu čl. 2 písm. r) směrnice 2005/29/ES;
- 8) „environmentální značkou“ označení udržitelnosti, které se vztahuje pouze nebo převážně na environmentální aspekty produktu, postupu nebo obchodníka;
- 9) „skupinou produktů“ soubor produktů, které slouží k podobným účelům nebo jsou podobné z hlediska použití nebo mají podobné funkční vlastnosti;
- 10) „systémem certifikace“ systém certifikace ve smyslu čl. 2 písm. s) směrnice 2005/29/ES;
- 11) „ověřováním“ proces posuzování shody prováděný ověřovatelem s cílem ověřit, zda je doložení a sdělování výslovných environmentálních tvrzení v souladu s požadavky stanovenými v této směrnici nebo zda jsou systémy environmentálního značení v souladu s touto směrnicí;
- 12) „hodnotovým řetězcem“ všechny činnosti a postupy, které jsou součástí životního cyklu produktu nebo činnosti obchodníka, včetně repasování;
- 13) „životním cyklem“ po sobě jdoucí a vzájemně propojené fáze životnosti produktu, které zahrnují získávání surovin nebo jejich výrobu z přírodních zdrojů, předzpracování, výrobu, skladování, distribuci, instalaci, používání, údržbu, opravy, modernizaci, renovaci a opětovné použití a konec životnosti;
- 14) „primárními informacemi“ informace, které obchodník přímo měří nebo shromažďuje z jednoho nebo více zařízení, která jsou pro činnosti obchodníka reprezentativní;
- 15) „sekundárními informacemi“ informace, které jsou založeny na jiných zdrojích než primární informace, včetně studií v odborné literatuře, technických studií a patentů;
- 16) „veřejností“ se rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, obchodníci nebo skupiny;
- 17) „environmentálním profilem“ profil určitého produktu nebo skupiny produktů nebo obchodníka či odvětví, pokud jde o environmentální aspekty nebo environmentální dopady tohoto produktu nebo skupiny produktů nebo činností tohoto obchodníka nebo odvětví;
- 18) „environmentálním aspektem“ prvek činností obchodníka nebo odvětví nebo prvek produktů či skupin produktů, který působí nebo může působit na životní prostředí;
- 19) „environmentálním dopadem“ jakákoli změna životního prostředí, jak pozitivní, tak negativní, která zcela nebo částečně vyplývá z činnosti obchodníka nebo odvětví nebo z produktu nebo skupiny produktů během jejich životního cyklu.

Článek 3

Dokládání výslovných environmentálních tvrzení

1. Členské státy zajistí, aby obchodníci provedli posouzení, které doloží výslovná environmentální tvrzení. V rámci tohoto posouzení:

- se určí, zda se tvrzení týká celého produktu, části produktu nebo určitých aspektů produktu, nebo všech činností obchodníka nebo určité části či aspektu těchto činností, pokud je to pro tvrzení relevantní;
 - se vychází z obecně uznávaných vědeckých důkazů, používají se přesné informace a zohledňují se příslušné mezinárodní normy;
 - se prokáže, že environmentální dopady, environmentální aspekty nebo environmentální profil, které jsou předmětem tvrzení, jsou významné z hlediska životního cyklu;
 - v případě tvrzení o environmentálním profilu se zohlední všechny environmentální aspekty nebo environmentální dopady, které jsou významné pro posouzení environmentálního profilu;
 - se prokáže, že tvrzení neodpovídá požadavkům, které na produkty v rámci skupiny produktů nebo na obchodníky v rámci odvětví stanoví právní předpisy;
 - se zajistí informace o tom, zda produkt nebo obchodník, na něž se tvrzení vztahuje, vykazují co do deklarovaných environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu výrazně lepší výsledky, než je u produktů v příslušné skupině produktů nebo u obchodníků v příslušném odvětví běžné;
 - se určí, zda zlepšení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu, na které se tvrzení vztahuje, nevede k významné újmě, pokud jde o environmentální dopady v souvislosti se změnou klimatu, spotřebou a oběhem zdrojů, udržitelným využíváním a ochranou vodních a mořských zdrojů, znečištěním, biologickou rozmanitostí, dobrými životními podmínkami zvířat a ekosystémy;
 - se oddělí veškeré použité kompenzace emisí skleníkových plynů od emisí skleníkových plynů jako doplňkové environmentální informace, uvede se, zda se tyto kompenzace týkají snížení nebo pohlcení emisí, a popíše se, jak jsou uplatněné kompenzace správně vyváženy a započteny, aby odrážely deklarovaný dopad na klima;
 - se zahrnou primární informace, které má obchodník k dispozici o environmentálních dopadech, environmentálních aspektech nebo environmentálním profilu, které jsou předmětem tvrzení;
 - v případech, kdy nejsou k dispozici primární informace, se zahrnou příslušné sekundární informace o environmentálních dopadech, environmentálních aspektech nebo environmentálním profilu, které jsou reprezentativní pro konkrétní hodnotový řetězec produktu nebo obchodníka, o němž je tvrzení uváděno.
2. Pokud se prokáže, že existují významné environmentální dopady, které nejsou předmětem tvrzení, ale chybí obecně uznávané vědecké důkazy k provedení posouzení uvedeného v odst. 1 písm. c), zohlední obchodník, který uvádí tvrzení o jiném aspektu, dostupné informace a v případě potřeby aktualizuje posouzení v souladu s odstavcem 1, jakmile budou obecně uznávané vědecké důkazy k dispozici.

3. Požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2 se nevztahují na obchodníky, kteří jsou mikropodniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES⁴⁴, ledaže takoví obchodníci požádají o ověření s cílem získat certifikát shody podle článku 10.
4. Pokud pravidelné monitorování vývoje environmentálních tvrzení uvedené v článku 20 odhalí rozdíly v uplatňování požadavků stanovených v odstavci 1 pro konkrétní tvrzení a dané rozdíly vytvářejí překážky pro fungování vnitřního trhu, nebo pokud Komise zjistí, že absence požadavků pro konkrétní tvrzení vede k rozsáhlému klamání spotřebitelů, může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, aby doplnila požadavky na dokládání výslovných environmentálních tvrzení stanovené v odstavci 1 tím, že:
 - stanoví pravidla pro posuzování environmentálních aspektů, environmentálních dopadů a environmentálního profilu, mimo jiné tak, že určí činnosti, procesy, materiály, emise nebo použití produktu, které významně přispívají nebo nemohou přispívat k relevantním environmentálním dopadům, environmentálním aspektům nebo environmentálnímu profilu;
 - určí, pro které environmentální aspekty nebo environmentální dopady se poskytují primární informace, a stanoví kritéria, na jejichž základě lze posoudit přesnost primárních informací a sekundárních informací, nebo
 - stanoví konkrétní pravidla pro dokládání výslovných environmentálních tvrzení pro určité skupiny produktů a odvětví na základě životního cyklu.
5. Při dalším upřesňování požadavků na dokládání výslovných environmentálních tvrzení podle předchozího odstavce Komise zohlední vědecké nebo jiné dostupné technické informace, včetně příslušných mezinárodních norem, a případně zváží následující skutečnosti:
 - a) specifiky odvětví a produktů, která vyžadují zvláštní metodický přístup;
 - b) potenciální přínos konkrétních skupin produktů nebo odvětví k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a životního prostředí;
 - veškeré relevantní informace vyplývající z právních předpisů Unie;
 - snadný přístup k informacím a údajům pro posouzení a snadné využívání těchto informací a údajů malými a středními podniky.

Článek 4

Dokládání srovnávacích výslovných environmentálních tvrzení

1. Doložení výslovných environmentálních tvrzení, která uvádějí nebo naznačují, že produkt nebo obchodník má menší environmentální dopady nebo lepší environmentální profil než jiné produkty nebo obchodníci („srovnávací environmentální tvrzení“), musí kromě požadavků stanovených v článku 3 splňovat tyto požadavky:
 - informace a údaje použité pro posouzení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktů nebo

⁴⁴ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ([Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36](#)).

obchodníků, s nimiž se porovnává, jsou rovnocenné informacím a údajům použitým pro posouzení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktu nebo obchodníka, který je předmětem tvrzení;

- údaje použité pro posouzení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktů nebo obchodníků byly vytvořeny nebo získány stejným způsobem jako údaje použité pro posouzení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktů nebo obchodníků, s nimiž se porovnává;
 - pokrytí jednotlivých fází hodnotového řetězce je u srovnávaných produktů a obchodníků rovnocenné a zajišťuje, že jsou u všech produktů a obchodníků zohledněny nejvýznamnější fáze;
 - pokrytí environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu je u porovnávaných produktů a obchodníků rovnocenné a zajišťuje, že jsou u všech produktů a obchodníků zohledněny nejvýznamnější environmentální dopady, environmentální aspekty nebo environmentální profil;
 - předpoklady použité pro srovnání jsou pro srovnávané produkty a obchodníky stanoveny rovnocenným způsobem.
2. Pokud se srovnávací environmentální tvrzení týká zlepšení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu produktu, na který se tvrzení vztahuje, ve srovnání s environmentálními dopady, environmentálními aspekty nebo environmentálním profilem jiného produktu od téhož obchodníka, od konkurenčního obchodníka, který již nepůsobí na trhu, nebo od obchodníka, který již neprodává spotřebitelům, musí být v doložení tvrzení vysvětleno, jak toto zlepšení ovlivňuje další relevantní environmentální dopady, environmentální aspekty nebo environmentální profil produktu, na který se tvrzení vztahuje, a musí být jasně uveden výchozí rok pro srovnání.
3. Požadavky stanovené v tomto článku se nevztahují na obchodníky, kteří jsou mikropodniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES⁴⁵, ledaže takoví obchodníci požádají o ověření s cílem získat certifikát shody podle článku 10.

Článek 5

Sdělování výslovných environmentálních tvrzení

1. Členské státy zajistí, aby byl obchodník povinen sdělit výslovné environmentální tvrzení v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.
2. Výslovná environmentální tvrzení se mohou vztahovat pouze na environmentální dopady, environmentální aspekty nebo environmentální profil, které jsou doloženy v souladu s požadavky stanovenými v článcích 3, 4 a 5 a které jsou pro daný produkt nebo obchodníka označeny za významné v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. c) nebo d).

⁴⁵ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ([Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36](#)).

3. Pokud se výslovné environmentální tvrzení týká konečného produktu a fáze používání patří mezi nejdůležitější fáze životního cyklu tohoto produktu, musí tvrzení obsahovat informace o tom, jak by měl spotřebitel produkt používat, aby dosáhl očekávaného environmentálního profilu tohoto produktu. Uvedené informace se zpřístupní spolu s tvrzením.
4. Pokud se výslovné environmentální tvrzení týká budoucího environmentálního profilu produktu nebo obchodníka, musí obsahovat časově vymezený závazek ke zlepšení v rámci vlastních činností a hodnotových řetězců.
5. Výslovná environmentální tvrzení o kumulativních environmentálních dopadech produktu nebo obchodníka založená na souhrnném ukazateli environmentálních dopadů lze uvádět pouze na základě pravidel pro výpočet takového souhrnného ukazatele, která jsou stanovena v právu Unie.
6. Informace o produktu nebo obchodníkovi, ke kterému se výslovné environmentální tvrzení vztahuje, a o doložení takového tvrzení se zpřístupní spolu s tvrzením ve fyzické podobě nebo ve formě internetového odkazu, QR kódu nebo rovnocenného prostředku.

Součástí těchto informací jsou alespoň:

- environmentální aspekty, environmentální dopady nebo environmentální profil, které tvrzení pokrývá;
 - v příslušných případech relevantní normy Unie nebo relevantní mezinárodní normy;
 - podkladové studie nebo výpočty použité k posouzení, měření a monitorování environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu, které tvrzení pokrývá, aniž by byly vynechány výsledky takových studií nebo výpočtů a vysvětlení jejich rozsahu, předpokladů a omezení, pokud tyto informace nejsou obchodním tajemstvím v souladu s čl. 2 bodem 1 směrnice (EU) 2016/943⁴⁶;
 - stručné vysvětlení, jak bylo dosaženo zlepšení, které je předmětem tvrzení;
 - certifikát shody podle článku 10 týkající se doložení tvrzení a kontaktní údaje ověřovatele, který certifikát shody vypracoval;
 - u výslovných environmentálních tvrzení souvisejících s klimatem, která se opírají o kompenzace emisí skleníkových plynů, informace o tom, do jaké míry se o kompenzace opírají a zda se týkají snížení nebo pohlcení emisí;
 - shrnutí posouzení obsahující prvky uvedené v tomto odstavci, které je jasné a srozumitelné spotřebitelům, na něž se tvrzení zaměřuje, a které je uvedeno alespoň v jednom z úředních jazyků členského státu, kde je tvrzení uváděno.
7. Požadavky stanovené v odstavcích 2, 3 a 6 se nevztahují na obchodníky, kteří jsou mikropodniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES, ledaže takoví obchodníci požádají o ověření s cílem získat certifikát shody podle článku 10.

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

8. Pokud se na doložení určitých environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu vztahují pravidla stanovená v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 3 odst. 4 písm. a) a c), může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, aby doplnila požadavky na sdělování výslovných environmentálních tvrzení stanovené v článku 5 tím, že dále upřesní informace, které mohou být nebo mají být sdělovány ohledně těchto environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu, aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uváděni v omyl.

Článek 6

Sdělování srovnávacích environmentálních tvrzení

Srovnávací environmentální tvrzení se nesmějí týkat zlepšení environmentálních dopadů, environmentálních aspektů ani environmentálního profilu produktu, který je předmětem tvrzení, ve srovnání s environmentálními dopady, environmentálními aspekty nebo environmentální profilem jiného produktu od téhož obchodníka nebo od konkurenčního obchodníka, který již nepůsobí na trhu, nebo od obchodníka, který již neprodává spotřebitelům, pokud nejsou založena na důkazech prokazujících, že zlepšení je významné a bylo ho dosaženo v posledních pěti letech.

Článek 7

Environmentální značky

1. Členské státy zajistí, aby environmentální značky splňovaly požadavky stanovené v člancích 3 až 6 a podléhaly ověření podle článku 10.
2. Škálové nebo bodové hodnocení produktu nebo obchodníka na základě souhrnného ukazatele environmentálních dopadů produktu nebo obchodníka mohou uvádět pouze environmentální značky udělované v rámci systémů environmentálního značení zavedených podle práva Unie.

Článek 8

Požadavky na systémy environmentálního značení

1. Systémem environmentálního značení se rozumí certifikační systém, který osvědčuje, že produkt, proces nebo obchodník splňuje požadavky na environmentální značku.
2. Systémy environmentálního značení musí splňovat následující požadavky:
 - informace o vlastnictví a rozhodovacích orgánech systému environmentálního značení jsou transparentní, bezplatně přístupné, snadno srozumitelné a dostatečně podrobné;
 - informace o cílech systému environmentálního značení a o požadavcích a postupech pro monitorování souladu systému environmentálního značení s předpisy jsou transparentní, bezplatně přístupné, snadno srozumitelné a dostatečně podrobné;

- podmínky pro zapojení do systémů environmentálního značení jsou přiměřené velikosti a obratu podniků, aby nebyly vyloučeny malé a střední podniky;
 - požadavky na systém environmentálního značení byly vypracovány odborníky, kteří mohou zajistit jejich vědeckou robustnost, a byly předloženy ke konzultaci různorodé skupině zúčastněných stran, která je přezkoumala a zajistila jejich relevantnost z hlediska společnosti;
 - systém environmentálního značení má zavedený mechanismus pro podávání stížností a řešení sporů;
 - systém environmentálního značení stanoví postupy pro řešení případů nedodržení požadavků a předpokládá odebrání nebo pozastavení používání environmentální značky v případě přetrvávajícího a hrubého nedodržování požadavků systému.
3. Ode dne [Úřad pro publikace vložte datum = datum provedení této směrnice ve vnitrostátním právu] orgány veřejné správy členských států nezavedou žádné nové vnitrostátní nebo regionální systémy environmentálního značení. Vnitrostátní nebo regionální systémy environmentálního značení zavedené před tímto datem však mohou environmentální značky na trhu Unie nadále udílet, pokud splňují požadavky této směrnice.
- Od data uvedeného v prvním pododstavci mohou být systémy environmentálního značení zavedeny pouze podle práva Unie.
4. Ode dne [Úřad pro publikace vložte datum = datum provedení této směrnice ve vnitrostátním právu] veškeré nové systémy environmentálního značení zavedené orgány veřejné správy ve třetích zemích a udělující environmentální značky, jež mají být používány na trhu Unie, podléhají před vstupem na trh Unie schválení Komisí s cílem zajistit, aby tyto značky poskytovaly přidanou hodnotu, pokud jde o jejich environmentální ambice, zejména o pokrytí environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu nebo určité skupiny produktů nebo odvětví, ve srovnání se stávajícími unijními, vnitrostátními nebo regionálními systémy uvedenými v odstavci 3 a splňovaly požadavky této směrnice. Systémy environmentálního značení zavedené orgány veřejné správy ve třetích zemích před tímto datem mohou nadále udílet environmentální značky, jež mají být používány na trhu Unie, pokud splňují požadavky této směrnice.
5. Členské státy zajistí, aby systémy environmentálního značení zavedené soukromými subjekty po dni [Úřad pro publikace vložte datum = datum provedení této směrnice ve vnitrostátním právu] byly schváleny pouze tehdy, pokud tyto systémy poskytují přidanou hodnotu, pokud jde o jejich environmentální ambice, zejména o pokrytí environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu nebo určité skupiny produktů nebo odvětví a o jejich schopnost podporovat ekologickou transformaci malých a středních podniků, ve srovnání se stávajícími unijními, vnitrostátními nebo regionálními systémy uvedenými v odstavci 3 a splňovaly požadavky této směrnice.
- Tento postup schvalování nových systémů environmentálního značení se vztahuje na systémy zavedené soukromými subjekty v Unii a ve třetích zemích.
- Schválení nových soukromých systémů oznámí členské státy Komisi.
6. Pro získání schválení podle odstavců 4 a 5 předloží provozovatelé nových systémů environmentálního značení podklady podávající tyto informace:

- důvody k vytvoření systému;
- navrhovaný rozsah systému;
- důkaz, že systém přinese přidanou hodnotu, jak je uvedeno v odstavci 4 pro systémy environmentálního značení zavedené orgány veřejné správy ve třetích zemích nebo v odstavci 5 pro systémy environmentálního značení zavedené soukromými subjekty;
- návrh předběžných kritérií a metodiky použitých k vypracování a udělování environmentální značky a očekávané dopady na trh;
- podrobný popis vlastnictví a rozhodovacích orgánů systému environmentálního značení.

Dokumenty uvedené v prvním pododstavci se předkládají Komisi v případě systémů uvedených v odstavci 4 nebo orgánům členských států v případě systémů uvedených v odstavci 5 spolu s certifikátem shody pro systémy environmentálního značení vypracovaným v souladu s článkem 10.

7. Komise zveřejní a aktualizuje seznam úředně uznaných environmentálních značek, které je povoleno používat na trhu Unie po dni [*Úřad pro publikace* vložte datum = *datum provedení této směrnice ve vnitrostátním právu*] podle odstavců 3, 4 a 5.
8. Za účelem zajištění jednotného uplatňování v celé Unii přijme Komise prováděcí akty, kterými:
 - stanoví podrobné požadavky na schvalování systémů environmentálního značení podle kritérií uvedených v odstavcích 4 a 5;
 - dále upřesní formát a obsah podkladů uvedených v odstavci 6;
 - stanoví podrobná pravidla pro postup schvalování podle odstavce 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 19.

Článek 9

Přezkum doložení výslovných environmentálních tvrzení

Členské státy zajistí, aby obchodníci přezkoumávali a aktualizovali informace používané k doložení výslovných environmentálních tvrzení, pokud se vyskytnou okolnosti, které mohou ovlivnit přesnost tvrzení, a nejpozději do pěti let od data poskytnutí informací uvedených v čl. 5 odst. 6. Při přezkumu obchodník reviduje použité podkladové informace, aby zajistil, že jsou zcela splněny požadavky článků 3 a 4.

Aktualizované výslovné environmentální tvrzení podléhá ověření v souladu s článkem 10.

Článek 10

Ověřování a certifikace dokládání a sdělování environmentálních tvrzení a systémů environmentálního značení

1. Členské státy stanoví postupy pro ověřování dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení oproti požadavkům stanoveným v člancích 3 až 7.
2. Členské státy stanoví postupy pro ověřování souladu systémů environmentálního značení s požadavky stanovenými v článku 8.

3. Požadavky na ověřování a certifikaci se vztahují na obchodníky, kteří jsou mikropodniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES, pouze pokud o to požádají.
4. Ověření provede ověřovatel, který splňuje požadavky stanovené v článku 11, v souladu s postupy uvedenými v odstavcích 1 a 2 před zveřejněním environmentálního tvrzení nebo před uvedením environmentální značky obchodníkem.
5. Pro účely ověřování vezme ověřovatel v úvahu povahu a obsah výslovného environmentálního tvrzení nebo environmentální značky.
6. Po dokončení ověřování vyhotoví ověřovatel v příslušných případech certifikát shody, který potvrzuje, že výslovné environmentální tvrzení nebo environmentální značka splňují požadavky stanovené v této směrnici.
7. Certifikát shody uznávají příslušné orgány odpovědné za uplatňování a vynucování této směrnice. Členské státy oznámí seznam certifikátů shody prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu zřízeného nařízením (EU) č. 1024/2012.
8. Certifikát shody nepředjímá posouzení environmentálního tvrzení vnitrostátními orgány nebo soudy v souladu se směrnicí 2005/29/ES.
9. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobnosti týkající se formy certifikátu shody podle odstavce 5 a technických prostředků pro vydávání tohoto certifikátu shody. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 19.

Článek 11

Ověřovatel

1. Ověřovatelem je subjekt posuzování shody, který je třetí stranou a který je akreditován podle nařízení (ES) č. 765/2008⁴⁷.
2. Akreditace zahrnuje zejména hodnocení souladu s požadavky uvedenými v odstavci 3.
3. Ověřovatel musí splňovat následující požadavky:
 - a) ověřovatel musí být nezávislý na produktu, na kterém je environmentální tvrzení uvedeno, nebo na obchodníkovi, který je s environmentálním tvrzením spojen;
 - b) ověřovatel, jeho vrcholové vedení a pracovníci odpovědní za provádění ověřovacích úkolů se nesmí podílet na žádné činnosti, která by mohla být v rozporu s jejich nezávislým úsudkem nebo bezúhonností ve vztahu k ověřovacím činnostem;
 - c) ověřovatel a jeho pracovníci provádějí ověřovací činnosti na nejvyšší úrovni profesní bezúhonnosti a požadované technické způsobilosti a nesmějí být

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich ověřovacích činností;

- d) ověřovatel musí mít odborné znalosti, vybavení a infrastrukturu potřebné k provádění ověřovacích činností, pro které byl akreditován;
- e) ověřovatel musí mít dostatečný počet vhodně kvalifikovaných a zkušených pracovníků odpovědných za provádění ověřovacích úkolů;
- f) pracovníci ověřovatele zachovávají služební tajemství, pokud jde o veškeré informace získané při provádění ověřovacích úkolů;
- g) pokud ověřovatel zadává konkrétní úkoly spojené s ověřováním subdodavatelům nebo využívá služeb dceřiné společnosti, nese plnou odpovědnost za úkoly prováděné subdodavatelem nebo dceřinými společnostmi a posuzuje a sleduje kvalifikaci subdodavatele nebo dceřiné společnosti a jimi prováděnou práci.

Článek 12

Malé a střední podniky

Členské státy přijmou vhodná opatření na pomoc malým a středním podnikům při uplatňování požadavků stanovených v této směrnici. Tato opatření musí zahrnovat alespoň pokyny nebo podobné mechanismy pro zvýšení povědomí o způsobech, jak splnit požadavky na výslovná environmentální tvrzení. Kromě toho, aniž jsou dotčena příslušná pravidla pro státní podporu, mohou tato opatření zahrnovat:

- a) finanční podporu;
- b) přístup k finančním prostředkům;
- c) specializovaná školení pro vedení a zaměstnance;
- d) organizační a technickou pomoc.

Článek 13

Určení příslušných orgánů a mechanismus koordinace

1. Členské státy určí jeden či několik příslušných orgánů odpovědných za uplatňování a vynucování této směrnice.
2. Pro účely vynucování článků 5 a 6 mohou členské státy určit vnitrostátní orgány nebo soudy odpovědné za vynucování směrnice 2005/29/ES. V takovém případě se mohou členské státy odchýlit od článků 14 až 17 této směrnice a použít pravidla vynucování práva přijatá v souladu s články 11 až 13 směrnice 2005/29/ES.
3. Pokud na jejich území existuje více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby byly jasně vymezeny příslušné povinnosti těchto orgánů a aby byly zavedeny vhodné komunikační a koordinační mechanismy.
4. Členské státy neprodleně oznámí Komisi a ostatním členským státům totožnost svých příslušných orgánů a jejich oblasti působnosti.

Článek 14

Pravomoci příslušných orgánů

1. Členské státy svěří svým příslušným orgánům kontrolní a vynucovací pravomoci nezbytné k zajištění souladu s touto směrnicí.
2. Pravomoci svěřené příslušným orgánům podle odstavce 1 zahrnují přinejmenším:
 - a) právo přístupu k veškerým relevantním dokumentům, údajům nebo informacím, jež souvisejí s porušením této směrnice, a to v jakékoli formě nebo formátu a bez ohledu na nosič nebo místo, kde jsou uloženy, a právo pořizovat nebo získávat jejich kopie;
 - b) pravomoc požadovat od jakékoli fyzické nebo právnické osoby, aby poskytla veškeré relevantní informace, údaje nebo dokumenty v jakékoli formě nebo formátu a bez ohledu na nosič nebo místo, kde jsou uloženy, pro účely zjištění, zda došlo nebo dochází k porušení této směrnice, a podrobností o tomto porušení;
 - c) pravomoc zahájit z vlastního podnětu vyšetřování nebo řízení s cílem zastavit nebo zakázat porušování této směrnice;
 - d) pravomoc požadovat, aby obchodníci přijali přiměřená a účinná nápravná opatření a podnikli vhodné kroky k ukončení porušování této směrnice;
 - e) pravomoc přijmout v příslušných případech předběžné opatření s ohledem na porušení této směrnice;
 - f) pravomoc ukládat sankce za porušení této směrnice v souladu s článkem 17.
3. Příslušné orgány mohou pro účely svého vyšetřování použít jako důkazní materiál jakékoli informace, dokumenty, nálezy, prohlášení nebo zpravodajské informace, a to bez ohledu na to, v jakém formátu nebo na jakém nosiči jsou uloženy.

Článek 15

Opatření pro sledování souladu s předpisy

1. Příslušné orgány členských států určené v souladu s článkem 13 provádějí na trhu Unie pravidelné kontroly výslovných environmentálních tvrzení a používaných systémů environmentálního značení. Zprávy s podrobnými údaji o výsledcích těchto kontrol se zpřístupní veřejnosti online.
2. Pokud příslušné orgány členského státu zjistí porušení povinnosti stanovené v této směrnici, provedou hodnocení pokrývající všechny příslušné požadavky stanovené v této směrnici.
3. Pokud příslušné orgány na základě hodnocení uvedeného v prvním pododstavci zjistí, že doložení a sdělování výslovného environmentálního tvrzení nebo systému environmentálního značení nejsou v souladu s požadavky stanovenými v této směrnici, uvědomí o tomto nesouladu obchodníka, který tvrzení uvádí, a nařídí mu, aby do 30 dnů přijal veškerá vhodná nápravná opatření k uvedení výslovného environmentálního tvrzení nebo systému environmentálního značení do souladu s touto směrnicí nebo aby nevyhovující výslovné environmentální tvrzení a odkazy na

něj přestal používat. Tato opatření musí být co nejúčinnější a nejrychlejší a současně musí být dodržena zásada přiměřenosti a právo na slyšení.

Článek 16

Vyřizování stížností a přístup ke spravedlnosti

1. Fyzické nebo právnické osoby nebo organizace, které jsou podle práva Unie nebo vnitrostátního práva považovány za osoby s oprávněným zájmem, mají právo podávat příslušným orgánům odůvodněné stížnosti, pokud se na základě objektivních okolností domnívají, že některý obchodník nedodržuje ustanovení této směrnice.
2. Pro účely odstavce 1 se za osoby s dostatečným zájmem považují nevládní subjekty nebo organizace, které podporují lidské zdraví, ochranu životního prostředí nebo spotřebitelů a splňují veškeré požadavky podle vnitrostátního práva.
3. Příslušné orgány posoudí odůvodněnou stížnost uvedenou v odstavci 1 a v případě potřeby přijmou nezbytná opatření, včetně inspekci a slyšení osoby nebo organizace, s cílem tyto stížnosti ověřit. V případě potvrzení stížnosti přijmou příslušné orgány nezbytná opatření v souladu s článkem 15.
4. Příslušné orgány co nejdříve a v každém případě v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva informují osobu nebo organizaci uvedenou v odstavci 1, která stížnost podala, o svém rozhodnutí přijmout nebo zamítnout žádost o přijetí opatření uvedenou ve stížnosti a uvedou důvody tohoto rozhodnutí.
5. Členské státy zajistí, aby osoba nebo organizace uvedená v odstavci 1, která podá odůvodněnou stížnost, měla přístup k soudu nebo jinému nezávislému a nestrannému veřejnému orgánu, který je oprávněn přezkoumat procesní a hmotněprávní zákonnost rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti příslušného orgánu podle této směrnice, aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která vyžadují, aby před zahájením soudního řízení byly vyčerpány postupy správního přezkumu. Tyto postupy soudního přezkumu musí být spravedlivé, nestranné, včasné a bezplatné nebo ne prohibitivně nákladné a musí zajišťovat přiměřené a účinné opravné prostředky, včetně předběžných opatření, je-li to nutné.
6. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti zpřístupněny praktické informace o přístupu ke správním a soudním přezkumným řízením uvedeným v tomto článku.

Článek 17

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice 2008/99/ES⁴⁸, stanoví členské státy pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Při určování druhu a výše sankcí, které mají být uloženy v případě porušení předpisů, příslušné orgány členských států náležitě zohlední následující skutečnosti:

⁴⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

- a) povahu, závažnost, rozsah a dobu trvání porušení;
- b) úmyslný nebo nedbalostní charakter porušení a případná opatření přijatá obchodníkem ke zmírnění nebo nápravě škody způsobené spotřebitelům;
- c) finanční sílu fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, kterou udává například celkový obrat právnické osoby považované za odpovědnou nebo roční příjem fyzické osoby považované za odpovědnou;
- d) ekonomické výhody, které z porušení vyplývají pro odpovědné osoby;
- e) jakákoli předchozí porušení ze strany fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;
- f) jakoukoli jinou přitěžující nebo polehčující okolnost, která se týká daného případu;
- g) případné sankce uložené obchodníkovi za stejné porušení v jiných členských státech v přeshraničních případech, pokud jsou informace o těchto sankcích k dispozici prostřednictvím mechanismu zřízeného nařízením (EU) 2017/2394.

3. Členské státy stanoví, že sankce a opatření za porušení této směrnice zahrnují:

- a) pokuty, jež účinně zbavují odpovědné osoby ekonomických výhod, které jim z porušení plynou, a zvýšení těchto pokut za opakované porušování;
- b) konfiskaci příjmů, které obchodník získal z transakce s příslušnými produkty;
- c) dočasné vyloučení na dobu maximálně 12 měsíců z procesů zadávání veřejných zakázek a z přístupu k veřejnému financování, včetně výběrových řízení, grantů a koncesí.

Pro účely písmene a) členské státy zajistí, aby v případě ukládání pokut podle článku 21 nařízení (EU) 2017/2394⁴⁹ činila maximální výše těchto pokut alespoň 4 % ročního obratu obchodníka v dotčeném členském státě nebo dotčených členských státech.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne [Úřad pro publikace vložte datum = datum provedení této směrnice ve vnitrostátním právu]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po

⁴⁹ Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1.

zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 4 a čl. 5 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě [dvou měsíců] ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek 19

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 20

Monitorování

1. Členské státy pravidelně monitorují uplatňování této směrnice na základě:
 - a) přehledu typů výslovných environmentálních tvrzení a systémů environmentálního značení, které byly předmětem odůvodněných stížností podle článku 16;
 - b) přehledu výslovných environmentálních tvrzení a systémů environmentálního značení, v souvislosti s nimiž příslušné orgány vyžadovaly, aby obchodník přijal nápravná opatření v souladu s článkem 15, nebo mu uložily sankce v souladu s článkem 17.
2. Informace uvedené v odstavci 1 musí specifikovat výslovné environmentální tvrzení nebo systém environmentálního značení, povahu údajného porušení, povahu a dobu trvání nápravného opatření a případně uloženou sankci.
3. Informace uvedené v odstavci 1 poskytují členské státy Komisi jednou za rok.
4. Na základě informací shromážděných podle odstavce 3 a informací poskytnutých členskými státy podle čl. 15 odst. 1 a v případě potřeby na základě dalších konzultací s příslušnými orgány zveřejní Evropská agentura pro životní prostředí každé dva roky zprávu obsahující hodnocení vývoje výslovných environmentálních tvrzení a systémů environmentálního značení v každém členském státě a v Unii jako celku. Zpráva musí umožňovat diferenciaci podle velikosti obchodníka, který tvrzení uvádí, a podle kvality doložení.

Článek 21

Hodnocení a přezkum

1. Do [Úřad pro publikace vložte datum = 5 let od data provedení této směrnice ve vnitrostátním právu] provede Komise hodnocení této směrnice s ohledem na cíle, které sleduje, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hlavních zjištěních.
2. Ve zprávě uvedené v odstavci 1 se posoudí, zda bylo dosaženo cíle této směrnice, zejména pokud jde o:
 - a) zajištění, aby výslovná environmentální tvrzení o environmentálním profilu produktu nebo obchodníka byla založena na spolehlivých, srovnatelných a ověřitelných informacích;
 - b) zajištění, aby systémy environmentálního značení byly založeny na systémech certifikace a splňovaly příslušné požadavky stanovené v článku 8;
 - c) zajištění, aby nové soukromé systémy environmentálního značení týkající se produktů nebo obchodníků, na které se již vztahují stávající systémy, byly členskými státy schváleny pouze tehdy, pokud ve srovnání se stávajícími systémy poskytují přidanou hodnotu;
 - d) stanovení pravidel pro sdělování výslovných environmentálních tvrzení na trhu Unie a zamezení zdvojení nákladů při sdělování těchto tvrzení;
 - e) posílení fungování vnitřního trhu.
3. Pokud to Komise považuje za vhodné, připojí ke zprávě uvedené v odstavci 1 legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení této směrnice, zvažující mimo jiné další ustanovení o:
 - a) uvolnění příležitostí pro oběhové, bio- a zelené hospodářství tím, že se posoudí vhodnost a proveditelnost povinného používání společné metody pro dokládání environmentálních tvrzení, v příslušných případech založené na životním cyklu;
 - b) usnadnění přechodu k prostředí bez toxických látek tím, že se zváží zavedení zákazu environmentálních tvrzení u produktů obsahujících nebezpečné látky s výjimkou případů, kdy je jejich použití považováno za nezbytné pro společnost v souladu s kritérii, která vypracuje Komise;
 - c) další harmonizaci, pokud jde o požadavky na dokládání konkrétních environmentálních tvrzení o environmentálních aspektech nebo environmentálních dopadech, jako jsou trvanlivost, opětovná použitelnost, opravitelnost, recyklovatelnost, recyklovaný obsah, použití přírodního obsahu, včetně vláken, environmentální profil nebo udržitelnost, biologické prvky, biologická rozložitelnost, biologická rozmanitost nebo předcházení vzniku odpadů a snižování jejich množství.

Článek 22

Změna nařízení (EU) č. 1024/2012

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový bod, který zní:

„X. [Úřad pro publikace: vložte další pořadové číslo] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ... ze dne ... o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení (Úř. věst. L ..., datum, strana): čl. 13 odst. 3 a článek 15).“

Článek 23

Změny nařízení (EU) 2017/2394

V příloze nařízení (EU) 2017/2394 se doplňuje nový bod, který zní:

„X. [Úřad pro publikace: vložte další pořadové číslo] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ... ze dne ... o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení ([Úř. věst. L ..., datum, strana](#)).“

Článek 24

Změna směrnice (EU) 2020/1828

V příloze I směrnice (EU) 2020/1828 se doplňuje nový bod, který zní:

„X) [Úřad pro publikace vložte další pořadové číslo] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ... ze dne ... o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení ([Úř. věst. L ..., datum, strana](#)).“

Článek 25

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [Úřad pro publikace vložte datum = 18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Znění těchto opatření neprodleně sdělí Komisi.
Tato opatření použijí ode dne [Úřad pro publikace vložte datum = 24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost].
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

Environmentální tvrzení: návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení

1.2 Příslušné oblasti politik

09 – Životní prostředí a opatření v oblasti klimatu¹¹⁶

1.3 Návrh/podnět se týká:

☒ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci¹¹⁷

☐ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4 Cíle

1.4.1 Obecné cíle

Cílem této iniciativy je zvýšit úroveň ochrany životního prostředí a přispět k urychlení ekologické transformace na oběhové, čisté a klimaticky neutrální hospodářství v EU, chránit spotřebitele a společnosti před „lakováním nazeleno“ a umožnit spotřebitelům přispět k urychlení ekologické transformace tím, že budou činit informovaná nákupní rozhodnutí na základě důvěryhodných environmentálních tvrzení a značek, zlepšit právní jistotu, pokud jde o environmentální tvrzení, a rovné podmínky na vnitřním trhu, zvýšit konkurenceschopnost hospodářských subjektů, které se snaží zvýšit environmentální udržitelnost svých produktů a činností, a vytvořit příležitosti k úspoře nákladů pro tyto subjekty, které obchodují přes hranice.

Doplňuje navrhované změny v navrhované směrnici o nekalých obchodních praktikách.

1.4.2 Specifické cíle

Stanovit pravidla EU pro dobrovolná environmentální tvrzení, která se budou vztahovat na obchodníky působící v Evropské unii (s výjimkou mikropodniků v případě některých ustanovení), pokud jde o dokládání, sdělování a ověřování environmentálních tvrzení / systémy environmentálního značení.

1.4.3 Očekávané výsledky a dopady

Dosažením konkrétních cílů by více subjektů na trhu bylo schopno promítat spolehlivé environmentální informace do svého rozhodování (např. nákupních rozhodnutí, výběru dodavatelů nebo spolupráce s dodavateli a obchodními partnery, navrhování produktů, výběru zakázek).

¹¹⁶ V případě environmentálních tvrzení je právním základem iniciativy jednotný trh, ale rozpočtové zdroje pocházejí z hlavy 09 – Životní prostředí a oblast klimatu.

¹¹⁷ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

Spotřebitelé by mohli důvěřovat environmentálním tvrzením na kupovaných výrobcích, a mohli by tak systematictěji zohledňovat environmentální aspekty při rozhodování o nákupu.

V důsledku toho by vzrostla poptávka po ekologičtějších produktech a řešeních a to by podpořilo růst zelených trhů. V dodavatelském řetězci by se uvolnily příležitosti k vyšší efektivitě a lepšímu environmentálnímu profilu. To by pak přispělo k obecnému cíli uvolnit příležitosti pro oběhové a zelené hospodářství. Zavedení unijního přístupu k environmentálním tvrzením by řešilo obecný cíl spočívající v posílení fungování vnitřního trhu, konkrétně zelených trhů.

Společný unijní přístup, který by odpovídal cíli spolehlivosti, srovnatelnosti a ověřitelnosti, by usnadnil orgánům odpovědným za vynucování práva kontrolu tvrzení, což by dále zvýšilo jejich účinek. Dále by tak zesílily podněty pro lepší environmentální profil produktů a obchodníků, což by přispělo k dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu.

1.4.4 Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

1. Environmentální tvrzení o produktech a společnostech jsou spolehlivá, srovnatelná a ověřitelná: rostoucí podíl spolehlivých environmentálních tvrzení a úměrně tomu klesající podíl klamavých environmentálních tvrzení:

o počet environmentálních tvrzení, která respektují (nebo nerespektují) požadavky iniciativy v oblasti environmentálních tvrzení,

o účinné provedení iniciativy v oblasti environmentálních tvrzení,

o podíl vnitrostátních orgánů, které se domnívají, že směrnice usnadnila řešení problému „lakování nazeleno“.

2. Uživatelé informací důvěřují environmentálním informacím: zvýšení důvěry uživatelů informací (spotřebitelů, podniků, investorů, veřejné správy a nevládních organizací) v environmentální tvrzení, sledováno prostřednictvím:

o úroveň důvěry spotřebitelů v environmentální tvrzení,

o úroveň důvěry spotřebitelů v označení udržitelnosti,

o úroveň důvěry ostatních uživatelů informací (podniků, investorů, veřejné správy, nevládních organizací) v environmentální tvrzení v oblasti působnosti.

3. Zlepšuje se environmentální profil produktů a organizací: pozitivní vývoj referenčních hodnot v pravidlech produktové kategorie ke stanovení environmentální stopy (PEFCR) a ve výsledcích profilu environmentální stopy produktu (PEF) a environmentální stopy organizace (OEF), které ukazují trend, že produkty a organizace jsou stále ekologičtější; klesající stopa spotřeby na úrovni EU (podle [ukazatele stopy spotřeby vyvinutého Společným výzkumným střediskem](#)), která pokrývá všech šestnáct environmentálních dopadů podle metod stanovení environmentální stopy. Toto bude sledováno pomocí následujících ukazatelů:

o vývoj referenčních hodnot v pravidlech PEFCR,

o vývoj výsledků profilu environmentální stopy ve vztahu k PEF a OEF v čase,

o vývoj stopy spotřeby v EU.

4. Překážky na zelených trzích se snižují: snižují se překážky spojené s dodržováním více metod a poskytováním environmentálních informací. Toto bude sledováno pomocí následujících ukazatelů:

o vnímání ekologických produktů podniky na vnitřním trhu.

1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1 *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Krátkodobé požadavky

Členské státy budou mít na provedení směrnice ve vnitrostátním právu dva roky. Tento návrh úzce souvisí s přezkumem směrnice o nekalých obchodních praktikách, který Komise navrhla v březnu 2022, a očekává se, že obě směrnice mohou být provedeny ve vnitrostátním právu společně.

Kromě provedení pravidel pro dokládání a sdělování environmentálních tvrzení budou muset členské státy zavést postup pro ověřování doložení environmentálních tvrzení o produktech/obchodních uváděných na trh a systémů environmentálního značení a určit příslušné orgány a mechanismus koordinace.

Návrh předpokládá, že dobrovolná environmentální tvrzení musí být doložena na základě posouzení, které splňuje konkrétní požadavky stanovené v článku 3. V případech, kdy Komise přijme akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví pravidla založená na životním cyklu pro konkrétní skupiny produktů nebo odvětví, budou moci hospodářské subjekty konkrétní tvrzení o environmentálních dopadech dokládat na jejich základě.

Na podporu provádění této směrnice a krátce po jejím vstupu v platnost přijme Komise prováděcí akt, který stanoví podrobnosti týkající se formy certifikátu vydávaného ověřovatelem environmentálních tvrzení podle článku 12.

Průběžné požadavky

Příslušné orgány budou povinny provádět pravidelné kontroly environmentálních tvrzení používaných na trhu EU.

Členské státy budou povinny pravidelně sledovat uplatňování směrnice na základě přehledu environmentálních tvrzení, která byla oznámena orgánům odpovědným za vynucování; přehled environmentálních tvrzení, u nichž orgány odpovědné za vynucování po příslušné organizaci požadovaly přijetí nápravných opatření a případně podnikly opatření k vynucení práva. Členské státy budou tyto informace Komisi poskytovat jednou za rok.

Pět let po vstupu této směrnice v platnost provede Komise hodnocení této směrnice z hlediska cílů, které sleduje, a předloží zprávu o hlavních zjištěních a případně legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení této směrnice.

Komise bude zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 4, kterými dále upřesní požadavky na dokládání výslovných environmentálních tvrzení. Jedná se o průběžný proces s cílem dále rozvíjet metody dokládání.

Komise bude rovněž zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů k doplnění požadavků na systémy environmentálního značení v souladu s čl. 8 odst. 8 a 9.

- 1.5.2 *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Je nezbytné zajistit rovné podmínky pro hospodářské subjekty, pokud jde o požadavky, které je třeba splnit při uvádění environmentálních tvrzení, včetně požadavků na informace a údaje, které je třeba použít, a to zavedením společného souboru pravidel v rámci vnitřního trhu EU.

Za současného stavu a v případě, že by členské státy jednaly samostatně, existuje vysoké riziko, že vznikne mnoho různých konkurenčních systémů založených na různých a nesrovnatelných metodách a přístupech, což povede k roztržitosti vnitřního trhu, zejména u přeshraničních produktů obchodovaných na vnitřním trhu, ke zvýšení rizika nerovnoměrné úrovně povědomí a informací o environmentálních profilech produktů a organizací v rámci EU a k dodatečným nákladům pro přeshraničně obchodující společnosti (zejména pokud budou muset používat různé metody nebo dodržovat různé systémy značení).

Pokud by nebyla přijata opatření na úrovni EU, hospodářské subjekty na trhu by se i nadále setkávaly se zavádějícími informacemi o environmentálních aspektech a překážky na vnitřním trhu by podnikům bránily v podnikání za rovnocenných podmínek. Některých aspektů, jako je vývoj metod, o které by se opírala konkrétní tvrzení, a zřízení souvisejících databází (v případě potřeby), navíc nelze dosáhnout na vnitrostátní úrovni vzhledem k jejich rozsahu, co se týče pokrytí produktů, odvětví nebo zeměpisných oblastí.

Stanovení společných požadavků na úrovni EU má jasnou přidanou hodnotu, protože harmonizovaný a dobře fungující vnitřní trh EU by nastavil rovné podmínky pro podniky působící v EU.

Očekává se, že po přijetí opatření na úrovni EU bude členským státům zabráněno v jednostranném zavádění specifických opatření a že směrnice sníží riziko právní roztržitosti jednotného trhu a přinese úspory nákladů vládám i soukromému sektoru.

- 1.5.3 *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Tato iniciativa doplňuje navrhované změny směrnice o nekalých obchodních praktikách, které Evropská komise předložila Evropskému parlamentu a Radě. Vychází ze zkušeností získaných při provádění směrnice o nekalých obchodních praktikách a z potřeby zvláštních pravidel pro dokládání výslovných environmentálních tvrzení, jejich sdělování a ověřování. Vyvozuje také poučení ze zmnožování systémů environmentálního značení. Dalšími východisky jsou zkušenosti s vytvořením ekoznačky EU, se systémem pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a s vývojem metod stanovení environmentální stopy.

- 1.5.4 *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Tato iniciativa spadá pod zastřešující Zelenou dohodu pro Evropu, která řídí unijní strategii oživení. Zelená dohoda uznává výhody investic do naší konkurenceschopné udržitelnosti budováním spravedlivější, ekologičtější a digitálnější Evropy.

Iniciativa je financována v rámci okruhu 3 (Přírodní zdroje a životní prostředí), hlavy 9 (Životní prostředí a oblast klimatu) víceletého finančního rámce. Jak je podrobně uvedeno níže, provádění bude vyžadovat další lidské zdroje, výdaje v rámci programu LIFE a některé podpůrné výdaje v Evropské agentuře pro životní prostředí. Odpovídající zvýšení dotace Evropské agentury pro životní prostředí bude kompenzováno z Programu EU pro životní prostředí a opatření v oblasti klimatu (LIFE).

Další oblasti politiky by mohly poskytovat podporu podnikům při provádění požadavků na dokládání a sdělování environmentálních tvrzení, např. jak bude stanoveno v aktech v přenesené pravomoci podle článku 3; jde zejména o financování EU poskytované podnikům, zejména malým a středním, na inovace a investice. Evropský fond pro regionální rozvoj doplňuje prostřednictvím inteligentní specializace, programu LIFE a Horizont Evropa soukromé financování inovací a podpoří celý cyklus inovací s cílem uvést řešení na trh. V rámci programu Digitální Evropa byla v roce 2022 zahájena koordinovaná akce CIRPASS, jejímž cílem je otevřít možnosti pro inovativní sledy pracovních procesů, zejména aby byla dále posílena oběhovost v toku hmotného zboží, a také pro spotřebitelské informace definováním meziodvětvového datového modelu digitálního pasu výrobku s prokázanou užitečností pro oběhové hospodářství.

Inovační fond je jedním z největších světových programů financování pro demonstrování inovativních nízkouhlíkových technologií a řešení. V období 2020–2030 poskytne podporu ve výši přibližně 10 miliard EUR, jejímž cílem bude přinést na trh průmyslová řešení pro dekarbonizaci Evropy a podpořit její přechod na klimatickou neutralitu.

1.5.5 *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

Bylo posouzeno několik možností, včetně výhradního pokrytí útvary GŘ ENV v kombinaci s nákupem služeb, pokud jde o datové soubory, a prozkoumání spolupráce s jinými útvary a agenturami. Zvolená nejlepší možnost kombinuje nákup služeb v souvislosti s datovými soubory ze strany GŘ ENV a příspěvek Evropské agentury pro životní prostředí za odborné konzultování jejích zaměstnanců.

1.6 Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od roku 2024 do roku 2027,
- poté plné fungování.

1.7 Předpokládaný způsob plnění rozpočtu¹¹⁸

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☒ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☒ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

¹¹⁸ Vysvětlení způsobů plnění rozpočtu spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Tyto iniciativy zahrnují zadávání veřejných zakázek, správní ujednání s JRC, zvýšení příspěvku Evropské agentury pro životní prostředí a dopad na lidské zdroje Komise. Pro tento typ výdajů platí standardní pravidla.

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Nepoužije se – viz výše.

2.2.2 *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Nepoužije se – viz výše.

2.2.3 *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Nepoužije se – viz výše.

2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Nepoužije se – viz výše.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP ¹¹⁹	zemí ESVO ¹²⁰	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů ¹²¹	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
3	09 02 02 Oběhové hospodářství a kvalita života	RP	ANO	NE	ANO	NE
3	09 10 02 Evropská agentura pro životní prostředí	RP	ANO	ANO	NE	NE
7	20 01 02 01 – Odměňování a náhrady	NRP	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 03 – Národní státní zaměstnanci dočasně převedení k orgánu	NRP	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 02 – Zasedání a skupiny odborníků	NRP	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

Nevztahuje	se	na	tento	návrh.
------------	----	----	-------	--------

¹¹⁹ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

¹²⁰ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

¹²¹ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2 Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	3	Přírodní zdroje a životní prostředí
--	----------	--

GŘ: ENV			2024	2025	2026	2027 a později	CELKEM
○ Operační prostředky							
09 02 02 Oběhové hospodářství a kvalita života	Závazky	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Platby	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
Prostředky na GŘ ENV CELKEM	Závazky	=(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982
	Platby	=(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	19,982

Výše uvedená částka bude potřebná na financování následujících akcí:

- Získání sekundárních souborů údajů o environmentální stopě poskytujících klíčové průměrné údaje o spotřebě zdrojů a emisích v případě klíčových procesů, které může používat mnoho společností k posuzování svých hodnotových řetězců, získání a vývoj údajů k vyplnění případných mezer v údajích, náklady na vývoj IT platformy pro databázi environmentální stopy, jakož i správa této databáze v období 2026–2027 (10,095 milionu EUR). Přístup k souborům údajů o environmentální stopě podpoří společnosti, zejména malé a střední podniky, v dodržování směrnice o environmentálních tvrzeních nákladově efektivnějším a méně zatěžujícím způsobem. Snadný přístup k vysoce kvalitním údajům týkajícím se environmentálního profilu produktů bude pro všechny společnosti, a zejména pak pro malé a střední podniky, klíčovým faktorem, který jim umožní robustně dokládat svá environmentální tvrzení, bez ohledu na existenci či neexistenci aktů v přenesené pravomoci založených na článku 3 tohoto návrhu o environmentálních tvrzeních. Přístup k souborům údajů

o environmentální stopě rovněž podpoří provádění dalších politik EU v oblasti environmentální udržitelnosti, které pomáhají spotřebitelům správně se rozhodovat, jako je návrh nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků¹²². Nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků zavádí možnost stanovit požadavky na povinné informace, které mohou být rovněž spojeny s požadavky na označování, a povede ke zlepšení informačních toků prostřednictvím digitálních pasů výrobků. Soubory údajů o environmentální stopě podpoří výpočet a stanovení požadavků na informace a profil, např. v souvislosti s uhlíkovou a environmentální stopou, jak předpokládá návrh nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků, a to na základě harmonizovaného souboru vysoce kvalitních sekundárních údajů.

- Zadávání veřejných zakázek na studie a průzkumy týkající se používání metod dokládání zúčastněnými stranami a hodnocení směrnice o environmentálních tvrzeních (0,150 milionu EUR).
- Klíčovou úlohu při podpoře Komise v některých technických činnostech, které budou zapotřebí, bude mít JRC. Očekává se, že správní ujednání bude znamenat náklady ve výši přibližně 1,700 milionu EUR.
- Důležitým výdajem bude také administrativní a technická podpora pro přípravu aktů v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 4, které dále upřesní požadavky na dokládání výslovných environmentálních tvrzení a stanoví pravidla pro konkrétní skupiny produktů nebo odvětví založená na životním cyklu. V této rozpočtové položce je zahrnuta příprava šesti takových aktů v přenesené pravomoci (6,827 milionu EUR)
- Podpůrná opatření na pomoc malým a středním podnikům při přizpůsobení se této směrnici, včetně vytvoření výpočtových nástrojů na základě požadavků popsanych v aktech v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 4 (1,210 milionu EUR).

Agentura: EEA			2025	2026	2027	CELKEM
Hlava 1: Výdaje na zaměstnance	Závazky	(1a)	0,180	0,367	0,375	0,922
	Platby	(2a)	0,180	0,367	0,375	0,922
Hlava 2: Infrastruktura	Závazky	(1b)				
	Platby	(2b)				
Hlava 3: Provozní výdaje	Závazky	(1c)	0,095	0,065	0,065	0,225
	Platby	(2c)	0,095	0,065	0,065	0,225

¹²²

K dispozici na adrese https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en

Prostředky na agenturu EEA	Závazky	=1a+1b +1c	0,275	0,432	0,440	1,147
CELKEM	Platby	=2a+2b +2c	0,275	0,432	0,440	1,147

Náklady Evropské agentury pro životní prostředí zahrnují náklady na dva dodatečné ekvivalenty plného pracovního úvazku (1 dočasný zaměstnanec a 1 smluvní zaměstnanec) a provozní výdaje pro účely monitorování environmentálních tvrzení uváděných na trh EU po provedení směrnice podle čl. 20 odst. 4. Agentura bude pověřena podrobnou analýzou informací hlášených členskými státy podle čl. 20 odst. 1 až 3 a každé dva roky bude zveřejňovat zprávy s hodnocením vývoje environmentálních tvrzení v rámci EU. Tento odhad počítá s tím, že většina údajů pro dvouleté zprávy bude kompilována členskými státy a bude na evropskou úroveň předkládána prostřednictvím dotazníků. Evropská agentura pro životní prostředí navrhne tyto dotazníky po dohodě s GŘ ENV a umožní jejich vyplňování pomocí standardního elektronického nástroje. Informace hlášené členskými státy budou kombinací statistických údajů o tvrzeních na jejich vnitrostátních trzích a kvalitativního popisu povahy nepravdivých tvrzení a provedených nápravných opatření. Tito pracovníci budou plnit úkoly stálého charakteru, kdy budou podávat zprávy ze zemí a každé dva roky vypracovávat analytickou zprávu, jakož i úkoly podpůrného charakteru, které jsou nezbytné v zázemí (administrativa, komunikace, rozvoj IT, podpora podniků atd.).

☐ Operační prostředky CELKEM			2024	2025	2026	2027	CELKEM
	Závazky	(4)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
	Platby	(5)	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 3 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	=4	2,540	7,239	5,696	5,654	21,129

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	----------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2024	2025	2026	2027 a později	CELKEM
GR: ENV						
☐ Lidské zdroje		0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
☐ Ostatní správní výdaje		0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
GR ENV CELKEM	Prostředky	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Současný personál GR ENV tvoří 2 úředníci třídy AD (vyjádřeno v ekvivalentech plného pracovního úvazku), kteří se zabývají záležitostmi souvisejícími s politikou, a 2 úředníci třídy AD (vyjádřeno v ekvivalentech plného pracovního úvazku), kteří se zabývají metodickými otázkami. Tento personál bude i v budoucnu nezbytný a očekává se, že bude řešit následující úkoly:

- Činnosti související s iniciativou zaměřenou na environmentální tvrzení, jako jsou koordinace politiky, pracovní plán iniciativy (včetně částečného pokrytí vypracování dalších požadavků týkajících se konkrétních tvrzení), koordinace týmu, monitorování, vztahy se zúčastněnými stranami. Na tyto činnosti jsou zapotřebí zdroje odpovídající 2 úředníkům, vyjádřeno v ekvivalentech plného pracovního úvazku.
- Další rozvoj environmentální stopy a jiných metod pro dokládání environmentálních tvrzení v souladu s článkem 3: vedení skupin odborníků, řízení přechodné fáze pravidel PEFCR/OEFSR (včetně dalšího úkolu přijetí Evropskou komisí, pokud budou části začleněny do aktů v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 4 o dalším upřesnění požadavků na dokládání výslovných environmentálních tvrzení v budoucnosti). Na tyto činnosti jsou zapotřebí zdroje odpovídající 1 úředníkovi, vyjádřeno v ekvivalentech plného pracovního úvazku.
- Správa sekundárních dat environmentální stopy: správa smluv, kontrola dat, budování databáze atd. Tyto činnosti vyžadují zdroje odpovídající 1 úředníkovi, vyjádřeno v ekvivalentech plného pracovního úvazku.

Obecně úkoly související s posuzováním životního cyklu (např. vytváření metod a dat) a úkoly související s vytvářením metod a dat pro dokládání environmentálních tvrzení vyžadují specializované technické/vědecké znalosti, vědecké vzdělání na úrovni PhD a dlouholetou praxi v oboru. Získat takové zaměstnance za podmínek smluvních zaměstnanců není možné. Proto by tyto úkoly měly být zajišťovány úřednickými pozicemi, které by v případě, že nejsou k dispozici specializovaní interní zaměstnanci, měly být otevřeny pro dočasné zaměstnance.

GR ENV proto žádá o další zaměstnance (**3 AD a 1 VNO** podle níže uvedeného rozdělení pracovních míst), kteří budou:

- připravovat přibližně 6–7 aktů v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 4 o dalším upřesnění požadavků na dokládání výslovných environmentálních tvrzení s cílem regulovat konkrétní tvrzení, např. o opravitelnosti, recyklovatelnosti či trvanlivosti, nebo stanovit zvláštní pravidla založená na životním cyklu pro určité skupiny produktů a odvětví,
- připravovat prováděcí akty, které stanoví příslušné postupy pro schvalování nových soukromých systémů značení vnitrostátními orgány a formát certifikátu shody tvrzení a systémů značení,
- připravovat akty v přenesené pravomoci, které dále upřesní kritéria pro schvalování systémů environmentálního značení uvedených v článku 8, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování v celé Unii,
- hodnotit oznámené systémy environmentálního značení zavedené orgány veřejné správy ve třetích zemích, které chtějí působit na trhu Unie, a připravovat příslušná rozhodnutí o schválení Komisí s cílem zajistit, aby tyto systémy poskytovaly přidanou hodnotu, pokud jde o jejich environmentální ambice, pokrytí environmentálních dopadů, environmentálních aspektů nebo environmentálního profilu nebo určité skupiny produktů či odvětví, a splňovaly požadavky této směrnice,
- dohlížet na přípravné, přezkumné a jiné studie při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci,
- vytvářet a spravovat databázi environmentální stopy relevantní pro tuto a další politiky, jako je nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků, nařízení o bateriích nebo o taxonomii.

Na této politice se rovněž podílejí dvě skupiny odborníků a rozpočet by měl pokrýt tři zasedání ročně na každou skupinu odborníků.

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
--	-------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2024	2025	2026	2027 a později	CELKEM
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7	Závazky	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273

víceletého finančního rámce CELKEM	Platby	3,326	8,025	6,482	6,440	24,273
---	--------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

3.2.2 Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)						CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	↓	Druh 123	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ¹²⁴ ...																		
– Výstup																		
– Výstup																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 ...																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
CELKEM																		

¹²³ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

¹²⁴ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3 Odhadovaný dopad na správní prostředky Evropské agentury pro životní prostředí a Komise

3.2.3.1 Odhadovaný dopad na lidské zdroje Evropské agentury pro životní prostředí

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2025	2026	2027	CELKE M
--	------	------	------	------------

Dočasní zaměstnanci (třídy AD)	0,117	0,240	0,244	0,602
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)				
Smluvní zaměstnanci	0,063	0,128	0,130	0,320
Vyslaní národní odborníci				

CELKEM	0,180	0,367	0,375	0,922
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Požadavky na zaměstnance (FTE):

	2025	2026	2027	CELKEM
--	------	------	------	--------

Dočasní zaměstnanci (třídy AD)	1	1	1	
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)				
Smluvní zaměstnanci	1	1	1	
Vyslaní národní odborníci				

CELKEM	2	2	2	
---------------	----------	----------	----------	--

3.2.3.2 Odhadované požadavky na správní prostředky v Komisi

3.2.3.3 Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2024	2025	2026	2027 a později	CELKEM
--	------	------	------	----------------	--------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje	0,606	0,606	0,606	0,606	2,424
Ostatní správní výdaje	0,180	0,180	0,180	0,180	0,720
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144

Mimo OKRUH 7¹²⁵ víceletého finančního rámce	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní
Lidské zdroje					
Ostatní výdaje správní povahy					
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní

CELKEM	0,786	0,786	0,786	0,786	3,144
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GR a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

3.2.3.4 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

¹²⁵

Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	2024	2025	2026	2027 a později
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	3	3	3	3
20 01 02 03 (při delegacích)				
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)				
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)				
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)				
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)	1	1	1	1
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)				
XX 01 xx yy zz 126	– v ústředí			
	– při delegacích			
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)				
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)				
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)				
CELKEM	4	4	4	4

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Viz vysvětlení k okruhu 7 v oddíle 3.2.1.
Externí zaměstnanci	Viz vysvětlení k okruhu 7 v oddíle 3.2.1.

¹²⁶

Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4 Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Ke kompenzaci vyšší dotace pro Evropskou agenturu pro životní prostředí budou použity prostředky na program LIFE (rozpočtové položky 09.02.02).

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.
- ☐ vyžaduje revizi VFR.

3.2.5 Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N ¹²⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

¹²⁷

Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

– ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

– ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

☐ na vlastní zdroje

☐ na jiné příjmy

uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ¹²⁸					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

¹²⁸

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.